

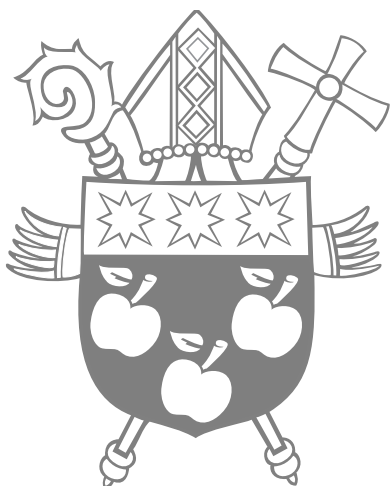
PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

DIECÉZNÍ ČASOPIS

Setkávání

11

listopad
2010
ročník
XX.

ZAHÁJIT NOVOU EVANGELIZACI

(...) Když tedy na sebe беру břímě obav svých ctihodných předchůdců, považuji za vhodné dát přiměřenou odpověď, aby celá církev usilující o obnovení Duchem Svatým, předstoupila před současný svět s misijním úsilím schopným zahájit novou evangelizaci. Týká se to především církví dávno založených, které však žijí v dosti odlišných podmínkách, odpovídajících různým potřebám vyžadujícím odlišné evangelizační podněty: v některých oblastech sice pokračuje sekularizace, ale praktikování křesťanství je ještě dosti živé a je hluboce zakořeněné v duši celých národů; v jiných oblastech je naopak vidět jasný odklon od víry ve společnosti jako celku, se slabou církevní sítí, i když v ní nechybí prvky života, které Duch Svatý vždy sesílá; dále bohužel víme o oblastech, které se zdají být téměř odkřesťanštěné, kde je světlo víry odkázáno na svědectví malých společenství: tyto země by potřebovaly obnovu prvního hlásání evangelia, přitom značně odmítají mnohé aspekty křesťanského poselství. (...)

Z apoštolského listu Ubicumque et semper, kterým Svatý otec Benedikt XVI. zřídil Papežskou radu pro novou evangelizaci. Tiskové středisko ČBK, 20. 10. 2010.

Úpravy biskupských hrobů

Nejprve byla otevřena hrobka biskupů Říhy a Hloucha. Musela z ní být vyčerpána spodní voda a celý prostor byl vyčištěn

Zde se našla relativně zachovalá soška Panny Marie a dva pectorály.

Potom byla vyzvednuta rakev biskupa Šimona Barty z hrobky.

Ostatky všech biskupů byly očištěny a v nových schránkách přechodně uloženy do kostela sv. Prokopa.

OBSAH

Sv. Ambrož	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Úpravy kněžských hrobů	4
Diecézní kancelář PMD	6
Modlitby matek na Klokotech	7
UMĚLECKÁ DÍLA Z ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZE V EXPOZICÍCH	
Strom života z Kláštera u Nové Bystřice	8
Písmo sv. v životě farností českobudějovické diecéze	10
Tradiční dradikáda na „Tankáči“	10
Adventní TAMMÍM	11
Setkání TAIŽÉ v Rotterdamu	11
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Katechetický den	12
Výlet do Jindřichova Hradce	13
Svatohubertská mše na Klokotech	13
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Animátoři na Kvildě	14
Koncert Slávka Klecandra	14
Podzim – prázdniny – Ktiš	14
72 hodin bez kompromisu	14
Madrid	15
Připravované akce pro mládež	15
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Jak vyžrát na listopad	16
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Českobudějovická charita hledá nové dobro- volníky	17
Obnovení činnosti	17
Pocta Panně Marii Růžencové	17
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Hvězdný podzim	18
Poutní zájezd na Turzovku	19
10. výročí úmrtí Pavla Sepekovského	20
Jan Sokol v Sušici	21
K četbě a studiu doporučujeme	21
PERSONALIA	21
Radio Proglas	22
Antonio Samoré	23

SV. AMBROŽ

Poslední neděli liturgického roku oslavíme slavnost Ježíše Krista Krále. Uslyšíme úryvek Lukášova evangelia (Lk 23,35-43), v němž se Ježíš na kříži nechá označit nápisem „Toto je král Židů.“ Tuto skutečnost poprvé Ježíš potvrdil až u Piláta. Sv. Ambrož ve svém výkladu Lukášova evangelia vysvětluje význam titulu židovský král:

„Napsali také nápis: vítěze obvykle předchází slavnostní průvod; avšak vítězný Pánův vůz předcházel slavnostní průvod těch, kteří byli vzkříšeni z mrtvých. Nápis také obvykle vypočítává množství podrobených národů. Ač je při těchto triumfech jakýmsi zavedeným zvykem potupné podrobení poražených a zpusťovaných národů, zde se projevuje milost vykoupěných národů...“

„Nápis byl umístěn nad křížem, ne pod ním, protože počátek je nad jeho rameny. Co je totiž počátek jiného než jeho věčná moc a bohatství? A proto na dotaz: *Kdo jsi Ty?* odpověděl: *Já, který k vám promlouvám, jsem počátek* (J 8,25). Čtème tedy i my tento nápis: *Ježíš Nazaretský, král Židů.*“

Právem je nápis nad křížem, protože království, které má Kristus, není tělesné, ale vychází z božské moci. Právem je také nápis nad křížem proto, že ačkoliv byl Pán Ježíš na kříži, přesto jeho královská důstojnost vyzařovala nad kříž. ...“ Ježíš visící na kříži vypadal jako poražený, zároveň však hovořil jako vítěz, když zvolal: *Dnes se mnou budeš v ráji.* Jako vítěz pozvedl chudáka z bahna. „Pozdvihl Pavla, který měl cenu jako bahno, pozdvihl i Joba, který v bahně seděl. Proto to není jen obyčejný nápis.“

„*Amen, amen, pravím Ti, dnes budeš se mnou v ráji.* Toto je nejkrásnější příklad konverze, protože zločinci je tak rychle uděleno odpuštění a milost je hojnější než žádala prosba. Pán totiž vždy uděluje více než se žádá. Onen zločinec totiž žádal, aby na něho pamatoval, až přijde do svého království. Pán mu však řekl: *Amen, amen, pravím Ti, dnes budeš se mnou v ráji.* Život je totiž být s Kristem, tedy kde je Kristus, tam je život, tam je království. Rychle tedy Pán odpouští, protože onen se rychle obrátil.

Jak ohavný je to skutek, že Vykupitel všeho byl ukřižován jako zločinec! Dva zločinci však zároveň symbolizují dva národy, kteří byli křtem ukřižováni spolu s Kristem: rozdíl mezi nimi ukazuje rozdíl mezi těmi, kteří stejně věří. Jeden byl po pravici, druhý po levici. Tento rozpor odhaluje také budoucí pohanění kříže dokonce ze strany věřících.

(Expositio Evangelii secundum Lucam, (PL XV; X, 111-113, 121-123)

Tereza Poštová

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

18. 11.	(čt)	Praha , Arcibiskupství – „ <i>Pravda a láska nás osvobodí</i> “. Konference Sdružení Ackermann-Gemeinde – biskup Jiří
		Pelhrimov – „Co je to doprovázení“ (18 hod.) – biskup Pavel
19.-21. 11.	(pá-ne)	Olomouc , Arcibiskupský kněžský seminář – Rekolekce – biskup Pavel
20. 11.	(so)	Žihobce – Otevření nově zrekonstruovaného kostela (mše sv. v 10 hod.) – biskup Jiří
21. 11.	(ne)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše – Slavnost Ježíše Krista Krále (9 hod.) – biskup Jiří
25. 11.	(čt)	Olomouc – Konference o mládeži – biskup Jiří
27. 11.	(so)	České Budějovice , náměstí – Žehnání vánočního stromu (16.30 hod.) – biskup Pavel
		České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše – Mše sv. s žehnáním adventních věnců (17 hod.) – biskup Jiří
28. 11.	(ne)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše – První neděle adventní (9 hod.) – biskup Jiří
29. 11.	(po)	České Budějovice , kostel Obětování Panny Marie – Adventní setkání katechetů-seniorů (9.30 hod.) – biskup Jiří
30. 11.	(út)	České Budějovice , kostel Obětování Panny Marie – Kněžský den – oba biskupové
2. 12.	(čt)	Praha , Arcibiskupský seminář – Mše sv. (17.30 hod.) – biskup Pavel
5. 12.	(ne)	Lažské – Pastorační návštěva, mše sv. (9.30 hod.) – biskup Jiří
6. 12.	(po)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše – Poutní mše sv., instalace nových kanovníků (17 hod.) – oba biskupové
7. 12.	(út)	Český Krumlov – Vikariátní konference – biskup Jiří
8. 12.	(st)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše – Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu (17 hod.) – biskup Jiří
13. 12.	(po)	Lomec – Fatimský den (17 hod.) – biskup Jiří
		Praha – Rada charity – biskup Pavel
14. 12.	(út)	České Budějovice – Postgraguál – biskup Jiří
		Praha – Rada charity – biskup Pavel
16. 12.	(čt)	Praha , Arcibiskupský seminář – Mše sv. (17.30 hod.) – biskup Jiří

Příští číslo
vyjde 13. prosince 2010.
uzávěrka 3. 12. 2010.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumannova v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzercí:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 380 420 334, e-mail: setkani@cbcb.cz

Rídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintíř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzercí.

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Úpravy kněžských hrobů

Už skoro tři měsíce probíhají v oddělení kněžských hrobů na hřbitově sv. Otýlie v Českých Budějovicích rozsáhlé stavební úpravy, jejichž cílem je poměrně zásadní změna uspořádání tohoto místa. Jedná se nepochybně o velmi specifickou a ojedinělou stavební zakázku, která je pro autora návrhu (i těchto řádek) stejně jako pro realizační firmu Jihokámen velkou výzvou a zároveň i poctou. Vlastní realizaci předcházela nejméně rok a půl trvající příprava, která zahrnovala mnoho různorodých a zároveň i zajímavých činností. V první řadě bylo nutné provést zaměření původního stavu, fotodokumentaci a průzkum archivních materiálů, který přinesl řadu nových poznatků.

HISTORIE KNĚŽSKÝCH HROBŮ U SV. OTÝLIE

Hřbitovní oddělení VIII.a kněžských hrobů představuje v rámci hřbitova jednoznačně vymezený a svěbytný prostor, který se nachází v těsné blízkosti centrální zpevněné plochy na křížení dvou hlavních komunikačních os.

Jeho počátek sahá do doby založení městského hřbitova na konci 19. století (nejstarší hroby pochází z 90. let 19. stol.). Na původním uspořádání hrobů se zjevně podepsaly pohnuté dějiny české katolické církve ve 20. století.

Z celkového členění plochy kněžských hrobů bylo patrné, že v průběhu přibližně sta let jejich trvání bylo učiněno několik pokusů o důstojné a koncepční řešení, které se bohužel v důsledku nepříznivých společenských poměrů nepodařilo nikdy zcela zrealizovat. Výsledkem byl poněkud chaotický a zjevně neuspokojivý stav celého hřbitovního oddělení.

Ve středu oddělení se nacházela secesní biskupská hrobka biskupa Martina Josefa Říhy, do které byl pochován také biskup Josef Hlouch. Její vzhled i poloha patrně vycházely z původního záměru řešení prostoru kněžských hrobů. Její umělecky náročné a přitom měřítkově velmi příjemné ztvárnění udávalo ráz celému prostoru. Je zhotovena ze světlé žuly chladného odstínu v kombinaci s tmavými prvky (zejména kříž a velmi jemně provedený korpus Krista). Ostatní biskupské hroby, tj. hrob Josefa Antonína Hůlky a především hrobka biskupa Šimona Bárty, která vznikla za 2. světové války, již nerespektovaly původní záměr umístit biskupské hroby v centrální poloze oddělení, nicméně jejich provedení patří do kategorie kvalitního uměleckého řemesla.

Kněžské hroby představovaly poměrně nesourodý celek pomníků pocházejících vesměs z období před 2. světovou válkou. Uspořádání hrobů rámcově sice vycházelo z původní myšlenky osovosti celého oddělení, zároveň však tento koncept v řadě případů hrubě porušovalo.

Na ploše oddělení VIII.a se nacházelo celkem jedenáct litinových křížů, pocházejících patrně z přelomu 19. a 20. století. Zbytek hrobů zdobily náhrobky většinou tvaru kříže z černé žuly nestejného provedení. Jejich forma kolísala od úrovně velmi kvalitního uměleckého řemesla (litinové kříže a některé kamenné pomníky) až po velmi průměrnou úroveň zhotovení.

Špatný technický stav řady pomníků, nesrovnalosti a zjevné nepřesnosti v nápisech a celkově neutěšený stav hřbitovního oddělení byly hlavní důvody, které vedly k rozhodnutí vypracovat návrh nového uspořádání oddělení.

PŘÍPRAVA PROJEKTU

Během přípravy projektu a shromažďování podkladů se objevila řada vážných otázek a nejasností, jejichž objasnění ovlivnilo celkový návrh. Mezi zásadní problémy patřila otázka, jak vypadá podzemní část hrobky biskupů Říhy a Hloucha. Pamětníci pohřbu biskupa Hloucha se rozcházeli nejen ve vzpomínkách na jednotlivé detaily, ale objevily se dokon-

pohřbu biskupa Hloucha, který bylo nutno zorganizovat narychlo a ve velmi nepříznivých společenských poměrech, byla klenba zjevně probourána a do sutin, které zasypaly rakev biskupa Říhy, byla uložena rakev biskupa Hloucha. Zjištění těchto skutečností uspořádalo přípravu stavebních úprav celého oddělení kněžských hrobů.

Současně bylo nezbytné provést již zmiňované zdokumentování původního stavu kněžských hrobů, se kterým souvisela mravenčí práce zjišťování údajů (dat narození a úmrtí) všech pohřbených kněží, kterých je v oddělení VIII.a přibližně šedesát. S touto činností pomohl zejména P. Kulhánek, bez jehož úsilí by celý přípravný proces nebyl myslitelný.

Zvláštní kapitolu tvořilo náročné projednání záměru s orgány státní správy, které byly záměrem biskupství stavět novou hrobku poněkud zaskočený. Některé momenty byly až úsměvné; ukázalo se například, že současný stavební zákon z r. 2006 nepočítá se stavbou podobných zařízení a neví si s nimi rady. Sta-

Stav před rekonstrukcí

ce názory, že biskupové Říha a Hlouch byli pohřbeni do země a že na hřbitově sv. Otýlie žádná biskupská hrobka není. Tento názor podporovala také správa hřbitova, která uvedené hřbitovní místo vedla jako hrob.

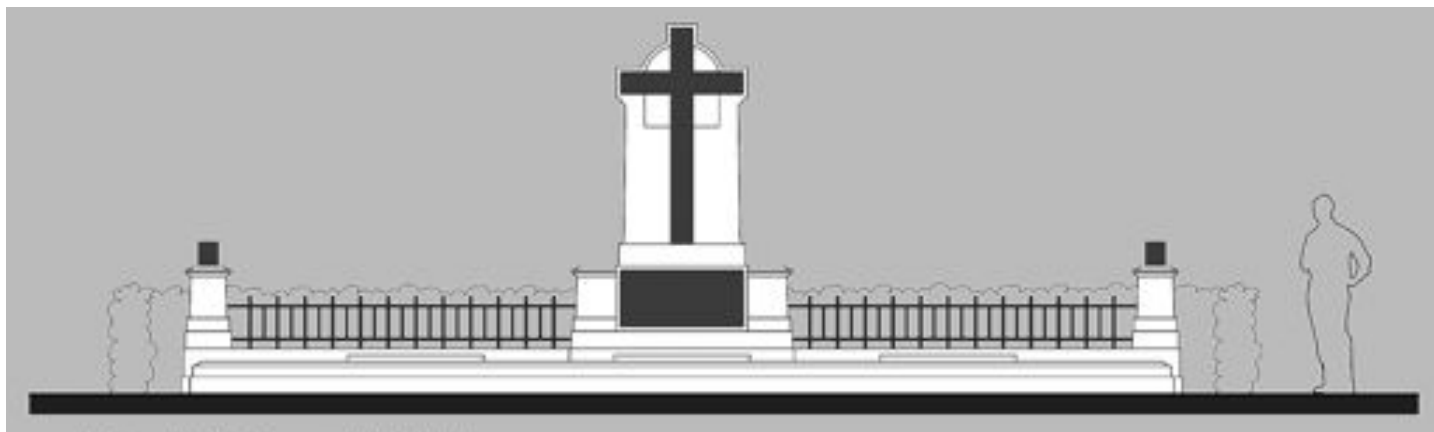
Tyto vážné rozpory nakonec vedly k rozhodnutí biskupskou hrobku otevřít. Hrobka byla poprvé otevřena na podzim roku 2009 za účasti otce biskupa Pavla Posáda a generálního vikáře P. Adolfa Pintíře, který je iniciátorem celého záměru. Potvrdilo se, že podzemní část má charakter hrobky, vyzděné z plných cihel. Tato část ovšem byla silně zasažena nedávnými povodněmi, které poškodily zejména rakev a ostatky. Největším překvapením bylo ovšem zjištění, že hrobka byla po pohřbu biskupa Martina Josefa Říhy zaklenuta cihelnou klenbou a nemělo se do ní již pohřbívat. Při

vební úřad v Českých Budějovicích se problematikou stavby hrobky zabýval několik týdnů a po konzultacích s krajskými nadřízenými orgány rozhodl, že tyto stavby nespádají do jeho kompetence, čímž byl vytvořen skutečný precedens.

Další problém tvořila vzrostlá zeleň – v daném případě celkem čtyři proschlé tůje, které ovšem podléhaly památkové(!) ochraně. Jejich pokácení vyžadovalo konzultaci a schválení záměru nejen památkovým úřadem, ale i odborem životního prostředí a odborem správy veřejného majetku magistrátu města. Samotná správa hřbitova postupovala naštěstí velmi vstřícně a přispěla ke zdárnému dokončení celého schvalovacího procesu.

Před zahájením vlastní stavby bylo nutné provést vyzvednutí ostatků biskupů a jejich

Návrh nové biskupské hrobky - čelní pohled

přechodné uložení do kostela sv. Prokopa v Českých Budějovicích. Ostatky byly exhumovány letos v červenci za účasti P. Adolfa Pintíře a MUDr. Tomáše Fuita, který zároveň sepsal zprávu o jejich stavu. Všechny ostatky byly značně poškozeny vlhkostí. Při otevření hrobky biskupa Bárty bylo zjištěno, že při jeho pohřbu za 2. světové války bylo druhotně využito stávající kanovnícké hrobky. Z tohoto důvodu se jeho hrob nacházel excentricky mezi kněžskými hroby.

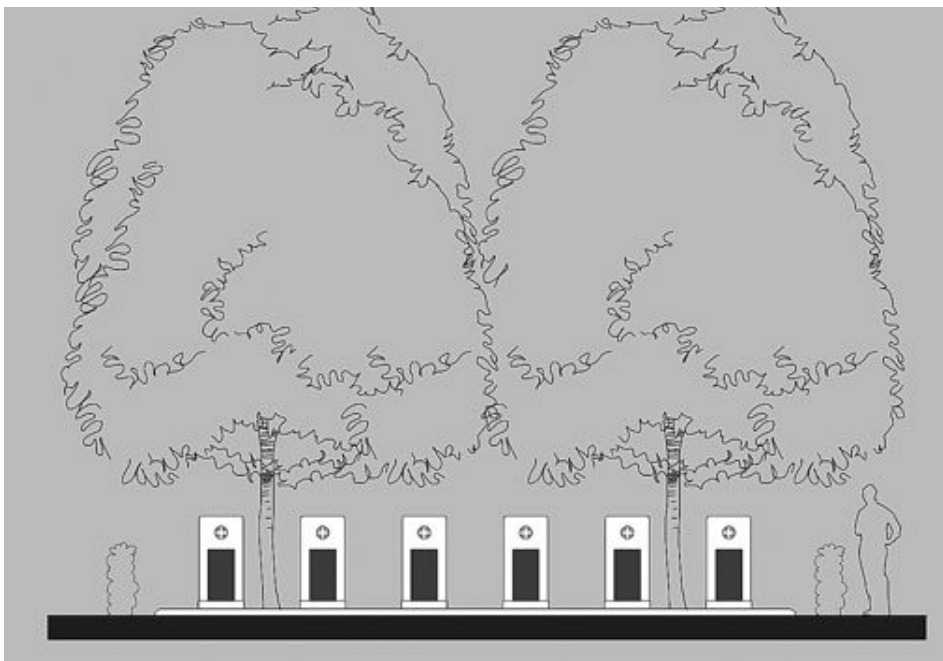
Ostatky kněží nacházející se v blízkosti biskupské hrobky bylo nutné kvůli stavebním úpravám rovněž vyzvednout a uložit znovu do země na jiném místě oddělení kněžských hrobů.

NOVÝ NÁVRH

Nový návrh uspořádání hřbitovního oddělení vychází ze snahy respektovat původní koncept a ctít polohu stávajících hrobů. Duchovní i faktický střed celého prostoru bude i nadále tvořit hrobka biskupů Martina Josefa Říhy a Josefa Hloucha. Stávající náhrobek zůstane zachován a bude doplněn a rozšířen tak, aby byla zdůrazněna osovost hřbitovního oddělení s hlavní dominantou stávajícího velkého kří-

Ostatky biskupů jsou dočasně uloženy v kostele sv. Prokopa

Uspořádání kněžských hrobů - čelní pohled

že z černé žuly na pozadí světlého chladného kamene.

Všechny doplňky stávajícího biskupského náhrobku budou provedeny ze světlé chladné žuly shodné s již užitým kamenem náhrobku. Kontrastní tmavé doplňky budou provedeny z černé žuly a oceli opatřené černým matným nátěrem.

Kněžské náhrobky ve vlastnictví církve za biskupským hrobem budou zrušeny a plocha bude zatravněna. Kněžské hroby před biskupskou hrobkou budou opatřeny novými kamennými náhrobky, které budou zhotoveny z kamene užitého pro biskupskou hrobku. Tvar nových náhrobků vychází jednak z volně interpretovaného secesního tvarosloví a jednak z myšlenky zdůraznit dominantní kříž biskupského náhrobku jako hlavního motivu celého prostoru. Od zatravněných cestiček bude prostor kněžských hrobů oddělen oblými kamennými obrubníky.

Nově navržená zeleň doplňuje architekturu náhrobků a zároveň vymezuje prostor kněžských hrobů vůči dalším částem hřbitova. Okolo celého oddělení bude vysazen živý plot ze zimostrázu výšky cca 1,1 m, jenž vytvoří zároveň druhý pohledový plán biskupské hrobky. Prostor kněžských hrobů zastíní dvojice listnatých stromů (javor babyka).

Výsledkem navrhovaných úprav by mělo být vytvoření důstojného a pietního místa s jednoznačným a čitelným prostorovým uspořádáním, jež si tento významný prostor bezpochyby zaslouží.

PROBÍHAJÍCÍ STAVEBNÍ ÚPRAVY

V současné době probíhají stavební práce na nové biskupské hrobce. Je hotová spodní stavba, vyzděná z lícovaných cihel klinker a pracuje se na kamenné nadzemní části. Této stavební fázi předcházelo odstranění stávajících náhrobků, které byly uloženy v depozitáři biskupství.

Po dokončení biskupské hrobky by měly příští rok na jaře pokračovat práce na nových kněžských náhrobcích a vše by měla završit výsadba nové zeleně. Všechny práce by měly být dokončeny v létě 2011.

Tomáš Fuit

Na projektové přípravě se podíleli: ing. Tomáš Fuit (autor návrhu), ing. Jiří Zikmund (statika), Jiří Olšan (návrh zeleně).

Vlastní stavbu provádí: firma Jihokámen - kamenické práce, firma Alienc s.r.o - spodní stavba.

Diecézní kancelář Papežských misijních děl

Misijní neděle 24. října vyvolala k malému ohlednutí za prvním téměř půlrokem diecézní kanceláře PMD. Setkali jsme se se vstřícností z řad kněží i katechetů: jsme zváni do farností ke společnému prožití nedělních bohoslužeb, které díky přítomnosti P. Marka Adamczuka, OMI probíhají více v misijním duchu. Setkali jsme se s katechety na vikariátních katechetických setkáních a mohli předávat nápady na práci dětem. Prožili jsme společně s některými farnostmi požehnaná „Misijní odpoledne“ složená z přednášky o práci PMD v České republice, představení projektů a shlédnutí dokumentů z misijních území a nebylo zapomenuto ani na dětský program. Máme velikou radost z kontaktů s již fungujícími dětskými Misijními klubky. Jako oživení života farnosti jsou vnímány misijní výstavy, které je u nás možné zapůjčit. V Klokotech jsme v sobotu před Misijní nedělí pro vikariát připravili misijní výstavu, promítání a adoraci. A na Misijní neděli se pravděpodobně těšilo hodně dětí, protože slibovala převleky podle kontinentů, přinášení „jiných“ obětních darů a možná také zazpívání krásné Misijní hymny. Mnohé farnosti poté ještě před kostelem uspořádaly jarmark misijních růženců, šátků, pohlednic či výrobků dětí, ale i napečených koláčků. Jejich vítězky putovaly také do misií. Touto cestou bychom všem chtěli poděkovat a pozvat na další cestu spolupráce. Jak může misijní práce s dětmi vypadat konkrétně? Jako inspirace může posloužit ohlednutí ze suchdolské farnosti.

O tom, jak se děti stávají misionáři úsměvu

V neděli odpoledne hostila krásná suchdolská fara plno lidí – snad si to mohu dovolit tak napsat, když dohromady nás bylo kolem šedesáti, z toho třicet dětí. Sešli se nebo sjeli z farností od Velenic až po Chlum, aby si povídali, zpívali, hráli a spolu se radovali. Nějakou dobu se připravujete, už se i těšíte a nakonec to proběhne ani nevíte jak. Znáte to, že? Ale mohu říct, že odpoledne proběhlo ke vši spokojenosti. Každé stanoviště něčím zaujalo: děti házely šípkami, míčky na cíl, lovily ryby jako američtí indiáni; jinde skákaly po způsobu klokanů nebo lovily zajíce jako Australani. Při poznávání Afriky psaly své jméno pomocí hieroglyfů a ošetřovaly se navzájem - kdyby se při cestě džunglí poranily, aby se uměly ošetřit. Také se krášlily čínskými klobouky a vybarvovaly čínské značky. No a vše „objaly“ misijním růžencem při návštěvě Evropy, kde mimo jiné zanechaly úsměv na plakátě s kontinenty. Aby to nikdo nepopletl, byly děti rozděleny do pěti skupin podle misijních barev světadílů: červená Ame-

rika, žlutá Asie, zelená Afrika, modrá Austrálie s Oceánií a bílá ...? Všude dostaly malou samolepku za svoji šikovnost, spolupráci atd. do misijního pasu a nějaký ten dárek. Dospělí měli dost příležitostí si navzájem popovídat, či si vyzkoušet svoji šikovnost při trefování do speciálně upravených krabic apod. Energie se získávala z výborných buchet a chlebičků i slibované ohniště se špekáčky bylo. Na to vše nám svítilo sluníčko a to se odráželo i v našich úsměvech, kterými nikdo doopravdy nešetřil. A co si přát víc? Prostě se farní táborák „Děti, misionáři úsměvu“ povedl - bylo to znát hlavně na tom, že se nikomu nechtělo odcházet. Každý tak mohl zažít, že úsměv kolikrát stačí, aby druhého člověka potěšil, povzbudil a že každý je pro nás důležitý.

Iva Hojková

Zde ještě připojuji příspěvek jedné účastnice:

V neděli 19. září jsme se sešli na faře na nedělním odpoledni „Misionáři úsměvu“. Byli jsme rozděleni do pěti skupin: modrá Austrálie a Oceánie, červená Amerika, zelená Afrika, žlutá Asie a bílá Evropa. Na bílém stanovišti jsme vyráběli misijní růženec a na modrém jsme plnili tři úkoly, např. skok v pytli, hod na zajíce atd. Na červeném zastavení jsme házeli šípkami, lovili rybičky a házeli míčky, na zeleném stanovišti jsme se učili obvázat zlomenou ruku nebo nohu a na žlutém jsme vyráběli čínské klobouky. Nejvíce mě bavilo házení šípkami.

Karolínka Pumprová

Misijní neděle ve farnosti Suchdol nad Lužnicí

V naší suchdolské farnosti jsme misiím věnovali celý víkend.

V sobotu odpoledne se sešly děti, přičemž setkání bylo zaměřeno misijně. Na začátku v křížovce vyluštily slovo radost - tu máme přinášet svému okolí všichni, nejen misionáři. Aby si víc uvědomily, že každý z nás může přispět i maličkostí, zhotovily ze čtvrtky tácek pod hrníček, který se bude používat ve společenské farní místnosti. Sloužit jako misionář vyžaduje důvěru, tu si děti vyzkoušely v krátké překážkové dráze, kterou prošly s pomocí kamaráda se zavázanýma očima.

V sobotu večer jsme se sešli v kostele a modlili se Misijní růženec pro děti za úspěch v misiích, za misionáře, trpící

Modlitby matek na Klokotech

V klokotských Emauzích se už 15 let schází maminky a babičky ke společné modlitbě za své děti. Mnoho společenství v naší farnosti během té doby vzniklo i zaniklo, modlitba matek trvá. Možná díky své jednoduchosti, možná díky mateřské lásce, o níž víme, že je vytrvalá. Modlitby matek jsou součástí světového hnutí pocházejícího z Anglie. Zakladatelka Veronika Williams postavila jako základ každodenní svěřování dětí do Božích rukou. V současnosti u nás toto společenství tvoří patnáct stálých členek, které mezi sebe srdečně zvou další farníky. Od roku 2001 se ujala organizování setkávání **paní Jedličkové**, které jsme položili pár otázek.

Čím jsou pro Vás Modlitby matek (MM)?

MM je sjednocení v modlitbách se všemi matkami na celém světě. V různé době na různých místech se modlí matky za nás a za naše děti. Věřte, že žádné z dětí nebude ztraceno, i kdyby šlo o největší obrácení. Nevíme kdy, ale víme, že naše modlitba má skutečně velký účinek.

Když jsme byly na každoročním setkání všech matek z celé republiky, slyšely jsme tolik utrpení a bolesti z úst maminek, které vše zažily na vlastní kůži. A právě ony nám připomněly, že nebýt MM, kam se pravidelně chodí modlit, nikdy by se ze svého zoufalství a beznaděje nedostaly. Někdy není východisko. Nemůžeme si sami vybírat a utrpení je tu. A právě tehdy musíme věřit, že přes toto utrpení nám Pán požehná jinak. Můžeme říci: „Nelíbí se mi to Pane, ale obětuji Ti to jako svoji modlitbu.“ Jsem přesvědčená, že modlitba bolesti je nejcennější modlitba, kterou Pán přijímá.

Jak vypadají vaše setkání?

Scházíme se každý týden po dvou nebo více doma, a ty z nás, co tuhle možnost nemají, se sejdou v Emauzích v úterky ve tři čtvrtě na čtyři. První úterý v měsíci se scházíme všechny společně v Emauzích.

Máme na pomoc brožurku modliteb. Na počátku vzýváme Ducha svatého, prosíme o ochranu, odpuštění a jednotu a chválíme Pána. Čteme z Písma, většinou evangelium toho dne a necháváme zaznít ozvěny, které v nás vyvolalo. Následuje díkyvdání. Při prosbách za naše rodiny ukládáme jména svých blízkých napsaná na kolečkách papíru (symbol spojení v modlitbě kolem celé

zeměkoule) do košíčku jako do Božích rukou a ostatní to doprovází písní.

My na Klokotech nakonec přidáme růženec, který se v poslední době modlíme v kostele, abychom posílily slábnoucí řady v kostelních lavicích.

Co znamená Triduum modliteb matek, které udáme jako plakát na nástěnce?

Při pátečním setkání odprošujeme za naše hříchy, kterých jsme se dopustily na svých dětech. V sobotu prosíme o odpuštění za všechny, kteří ublížili našim dětem a nám, můžeme místo nich udělat skutek pokání. A neděle je den radosti a chval. Na podzim se všechny z celé republiky můžeme sejít na třídní Celostátní konferenci modliteb matek, která bývá velkou posilou. Navzájem se svěřujeme a podporujeme ve vytrvalosti a důvěře. Ráda bych zmínila svědectví jedné z maminek právě z celostátního setkání:

„Díky Pánu a díky svému knězi jsem šťastná. Život s Pánem, život s vírou je tím nejkrásnějším darem, který jsem mohla dostat. Smím prožívat ty úžasné okamžiky Boží přítomnosti nejen ve chvílích radosti, ale i ve chvílích bolesti a trápení. Smím čerpat sílu z Pána a zažívat jeho blízkost a teplo jeho lásky.“

M. Jedličkové se ptala H. Koukalová

lidi atd. - na kříž z látky děti pokládaly svíce v barvách svěťadílů.

Společně jsme se modlili. Ale měli jsme možnost vyslovit i své prosby - v duchu při zapalování čajové svíčky a kladení na kříž, v modlitbách jsme totiž všichni navzájem spojeni na celém světě. Setkání jsme zakončili adorací zaměřenou na problémy ve světě.

No a v neděli při misijní mši jsme oslavili to, že každý je misionář a v misijní hymně papežského díla dětí jsme odpovídali Pánu „Pošli mě, půjdu já“. Při mši se zapojilo víc dětí, protože při komentovaném obětním průvodu spojeném s přímluvami se neslo 11 darů.

Pán Bůh zaplať všem.

Iva Hojková

UMĚLECKÁ DÍLA Z ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZE V EXPOZICÍCH

Strom života z Kláštera u Nové Bystřice

Jedním z nejpozoruhodnějších děl barokního řezbářství v jihočeském prostoru je tzv. *Strom života*, unikátní umělecké dílo pocházející ze zaniklého kláštera paulánů. Místo se nachází na pomezí Čech, Moravy a Dolního Rakouska v osadě Klášter¹ u Nové Bystřice, dnes části města Nová Bystřice (vzdálenost cca 3 km východně od centra). Jedná se o dílo ikonograficky nanejvýš pozoruhodné a navíc v kontextu jihočeského a vůbec českého výtvarného umění osamocené a do značné míry záhadné. Podle pověsti vyřezal *Strom života* jako projev pokání vězněný mnich, avšak vynikající umělecká kvalita, svědčící o profesionalitě řezbáře, historikům umění nedovoluje tento výklad jednoznačně přijmout². Zároveň je třeba přiznat, že kromě legendy o díle, přesněji o místě jeho vzniku, o autorství a dalších okolnostech, dosud neznáme žádné písemné doklady. V současné době je *Strom života* zapůjčen v Národní galerii v Praze a je možno jej spatřit v expozici *Sbírky starého umění ve Šternberském paláci na Hradčanském náměstí*.

Nejprve si řekněme několik slov o námětu, zvaném *Strom života*³ (lat. *lignum vitae*, též *arbor vitae*, něm. *Baum des Lebens*). V Bibli se tento výraz vyskytuje několikrát. Ve Starém zákoně je tak označen strom poznání dobra a zla, jako symbol plného života, pokud nejsou překročena Boží příkázání. Podle biblické knihy Genesis (2, 9) roste uprostřed Edenu a křesťanská tradice jej chápala jako předobraz Kristova kříže. V Novém zákoně⁴ je stromem života nazýván kříž, na němž Kristus dokonil svou oběť a umožnil nám nový přístup ke stromu života. Proto byl také zobrazován po celý středověk kříž stylizovaný do podoby stromu, v němž byly často znázorňovány postavy z Kristova rodokmenu. Tato ikonografická kompozice byla čerpána mimo jiné ze spisu františkánského mystika sv. Bonaventury (1221-1274), který napsal duchovní cvičení pro bratry svého řádu s názvem „*Lignum vitae*“.

Strom života, celek po restaurování roku 2001.

V případě *Stromu života z Kláštera u Nové Bystřice* jde o ikonografický typ Kalvárie (bez postav Kristova rodokmenu), kombinovaný s motivem vinné révy, která je eucharistickým symbolem. V evangeliu sv. Jana čteme podobnost: „*Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař...*“ (Jan 15, 1). Virtuózní dřevorezba s vesměs nepolychromovaným přírodním povrchem, vysoká cca 200 cm, působí neobyčejně křehkým a jemným dojmem⁵. Zobrazuje poslední události Kristova pozemského života, včetně posmívání, ukřižování a ukládání do hrobu. Zároveň se celou kompozicí prolíná symbolika tří osob Nejsvětější Trojice, jež v tomto díle spatřujeme a již je klášterní kostel zasvěcen.

Spodní část tvoří řezaný terén s vegetací. Vlastní hranolový podstavec je sestaven ze dřeva jehličnatého stromu, potaženého dýhou dřeva hruškového, upraveného černou politurou. Střed je akcentován čelní nikou, v níž je zasazen obdélníkový reliéf Ukládání do hrobu (o rozměrech 29 x 21 cm), po stranách jsou umístěny figurky dvou andělů držících nástroje Kristova umučení (anděl vlevo drží kopí a žebřík, anděl vpravo Kristovo šarlatové roucho). Nad reliéfem je v kartuši latinský nápis⁶: „*Factus obediens usque ad mortem Philip 2*“, jenž je úryvkem z listu Filipským: „*Ponižil se poslušně k smrti (F 2, 8)*“. Ve zmiňovaném reliéfu je zobrazeno celkem sedm postav: mrtvý Kristus, kterého v plátně nesou sv. Jan (u nohou), sv. Josef z Arimathie a sv. Nikodém (u hlavy), sv. Maří Magdaléna klečí na zemi a dotýká se levicí Kristovy ruky, vlevo v pozadí za sv. Janem stojí Panna Maria a Marie (matka apoštolů Jakuba a Jana). Nad římsou architektury hranolového podstavce (vysoký 40 cm, široký 90 cm, hluboký 56, 5 cm) s černou - zlatou povrchovou úpravou, zdobenou plastickými vegetabilními rozvilinami a ovocnými festony, vyrůstá skalnatý vrch Golgoty s jemně vyřezávanými skalkami a množstvím malých stromečků. Na úpatí návrší pak spatříme scénu Ecce homo (Kristus bolestný), tedy Krista oděného v plášť a trnovou korunu, vlevo od něho klečí zdrobnělá postava posmívajícího se pacholka, po stranách této skupinky jsou atributy Kristova utrpení (sloup bičování a džbán s vodou, v níž si Pilát umyl ruce). O něco níže, ještě po stranách zmíněné kartuše s citátem, spatříme drobné řezby orla (symbol evangelisty Jana) a kohouta (symbol Petrovy zraedy). Za postavou Krista bolestného již je zasazen kříž stylizovaný do kmene stromu, u jeho paty klečí plačící sv. Magdaléna a poblíž je umístěna postava sv. Longina na koni. Po stranách spodní

Detail spodní části Stromu života.

části kříže stojí postavy Panny Marie a sv. Jana. Panna Maria má ruce sepnuté a hledí dolů, Jan v bezmocném gestu s rozpaženými rukama hledí vzhůru. Do kmene stromu, vyřezaného z masivu jalovcového dřeva, jsou zasazeny tenké větvičky, resp. kořeny tisu, zbavené kůry. Na ně jsou uchyceny řezby listů a hroznů vinné révy. Ústřední motiv tvoří vlastní Ukřižování s korpusem Ježíše Krista, kolem něhož je osazeno šest figurek andělů a andělů, z nichž dva drží kalichy, do nichž zachytávají krev z Kristových ran. Kristus má hlavu skloněnou na pravou stranu, z jeho pravého boku vytéká krev⁷, kterou zachytává do kalichu jeden z andělů. Andělek s kalichem pod Kristovými nohama má nápisovou pásku „*Et inclinato capite, tradidit spiritum*“, v českém překladu „*A skloniv hlavu, odevzdal ducha*“⁸, andělek úplně vpravo v úponcích révy: „*Oblatus est, quia ipse voluit*“ – „*Vydán je, protože on sám chtěl*“⁹. Anděl, symbolizující evangelistu Matouše, umístěný nad tabulkou INRI, nese pásku s Pilátovým nápisem: „*Hic est Iesus Rex Iudaeorum*“ – „*Toto je Ježíš král židovský*“. Nad figurkou býka (symbol evangelisty Lukáše) vpravo čteme na pásce: „*Pater in manus tuas/ Commendo/ Spiritum meum*“ – „*Otče do rukou tvých poroučím Ducha svého*“¹⁰, nad figurkou okřídleného lva (symbol evangelisty Marka) vlevo: „*Deus meus ut quid/ dereliquisti me*“ – „*Bože můj, proč jsi mne opustil?*“¹¹ V nejvyšší části je osazena figurka personifikovaného Boha Otce, který zehná Synovi v paprscích mezi čtyřmi anděličky. Nad ním je pásku s nápisem: „*Passio/ Domini/ nostri Jesu Christi*“ – „*Utrpení/ Pána/ našeho Ježíše Krista*“. Mezi postavou Boha Otce a Boha syna se nachází drobná řezba holubice Ducha svatého. Zajímavé je, že tvůrce vyzdobil

kompozici i (významově neutrálními?) řezbami nádobek a váz. Údajně zde bylo ještě více řezeb a ozdob, které si odlámali na památku poutníci¹². Formální stránka figur svědčí o řezbáři vysoké erudice, který dokázal vytvořit dramatickou scénérii v jemně promodelovaných tvarech, zachycujících dynamický pohyb jak setníka na koni či zvířat symbolizujících evangelisty, tak tékavost letu andílků, stejně jako vyjádřit tichou a statickou scénu Kristova pohřbu. Navíc je zde patrná jistá hravost a zkušenost autora, který si dovořil manýristickou nadsázku, jež je patrná zejména v malé postavě katana, držícího v ruce palici s ostny a posměšně poklekávajícího za zbičováním Kristem.

Dílo bylo naposledy umístěno - do roku 2000 - v prosklené nise v sakristii kostela Nejsvětější Trojice v osadě Klášter u Nové Bystřice. Kostel byl, zejména do odsunu převážně německého obyvatelstva v letech 1945-46, živým poutním místem, navštěvovaným katolíky z Čech, Moravy i Dolních Rakous. Nešlo však přímo o předmět kultovní či milostný; poutě se sem konaly k Nejsvětější Trojici, jejíž obraz na obrovitém hlavním oltáři patří k největším v bývalém Rakousko-Uhersku¹³; charakter miraculosity tu měl též drobný obrázek Panny Marie s nakloněnou hlavou (dle originálu nacházejícího se dnes ve Vídni-Döblingu) a zvláštní účt se tu těšily také ostatky sv. Felixe, které sem daroval roku 1628 generál bosých karmelitánů Karel Felix hrabě Slavata. Avšak Strom života, spjatý s působivou legendou o kajícím mnichu, který vytvořil takové dílo údajně pomocí jednoho nožíku¹⁴, patřil k důležitým zastavením návštěvníků této nevšední lokality. Sloužil jako příklad, co dokáže pokora a trpělivost¹⁵. Samotné poutní místo lákalo v krajině již při pohledu z dálky monumentálním vzhledem raně barokního kostela, stavěného rodem Slavatů v letech 1668-82 pod vedením stavitele Giovanni Domenica Orsioho¹⁶.

A nyní se dostáváme k nejtěžším otázkám, které nás při pohledu na toto mimořádné dílo napá-

Figurka sv. Longina na koni.

dají. Kdo byl jeho autorem? V jakém prostředí vzniklo toto dílo? Jaká je jeho datace? Kdy se dostalo do kláštera paulánů u Nové Bystřice? Bylo určeno přímo pro tento klášter nebo vzniklo na zakázku úplně pro někoho jiného? Ze starší literatury je znám pouze spis prvního faráře v Klášteře Šimona Petersilka¹⁷ z roku 1852 a posléze monografie faráře Josefa Mrštíka¹⁸ z roku 1883; též jindřichohradecký gymnaziální profesor Josef Novák se pokoušel shromáždit fakta ve svém, na svou dobu poměrně kvalitním, Soupisu památek okresu jindřichohradeckého¹⁹ z roku 1901, ale uvádí zde jen několik nových zjištění, z nichž nejzajímavější je záznam o věznění jednoho mnicha v letech 1674 -75. V novější době se paulánskými kláštery v Čechách a na Moravě zabýval Jiří Mihoľa²⁰, ale bez zaměření na movité památky. Žádná práce dosud nepřinesla nějaká konkrétní fakta ke Stromu života, která by nám umožnila odpovědět bez pochybností na uvedené otázky. Protože dosud nejsou známy, či dosud nebyly probádány písemné prameny k dějinám kláštera, lze využít pouze uměleckohistorické komparace a hypotézy.

Roku 2000 bylo dílo zapůjčeno Národní galerii v Praze a v letech 2000-01 proběhlo jeho restaurování ak. mal. Lenkou Helfertovou a ak. mal. Markétou Pavlíkovou²¹. Studium díla v restaurátorském ateliéru umožnilo mnohá zjištění, např. že volné figury jsou vyřezány z jalovcového dřeva a na stromové části byl použit tis. Oba druhy vzdorují napadení dřevokazným hmyzem a díky tomu si uchovaly i po staletí relativně neporušenou strukturu. Na povrchové obložení korpusu podstavce bylo použito hruškové dřevo. Pouze některé detaily figur bez polychromie byly akcentovány použitím pigmentů (krev na Kristově boku) či intarzií (bradavky Kristovy hrudi). V roce 2001 mohli dílo obdivovat návštěvníci na výstavě Sláva barokní Čechie, k níž vyšel reprezentativní katalog²². Historik umění Tomáš Hladík zde konstatuje, že umístění díla ve výklenku sakristie kostela Nejsvětější Trojice u Nové Bystřice je až druhotné, neboť i boční profily spodní části díla vykazují stejně pečlivě

brilantní provedení jako hlavní průčelí pro pohled en face. Stylistickým rozbohem pak dochází k závěru, že dílo vzniklo kolem poloviny 17. století mimo české prostředí a jeho původ lze předpokládat nejspíše v bavorsko - švábské oblasti měst Augsburgu či Mnichova. Tuto hypotézu pak opakuje ve studii, otištěné ve sborníku Barokní Praha – Barokní Čechie 1620-1740: „...Všechny dosavadní pokusy o nalezení přesné stylové polohy i abnormálně vysoké úrovně řemeslného upracování pojednávajícího díla, jež by plně odpovídaly stupni dosaženému naším mistrem, nevedly dosud k uspokojivým výsledkům. Snad ale příliš nepochybíme předběžným soudem, vyjádřeným už v katalogu pražské výstavy, řekneme-li, že nadále bude třeba hledat skutečné místo vzniku enigmatického Stromu života v radičním okruhu vedoucí sochařské osobnosti jihoněmeckého sochařství první poloviny 17. století, kterou byl předčasně zesnulý Georg Petel (1601-1634)...“²³

Strom života je v Národní galerii v Praze zapůjčen na dobu určitou s možností prodlužování a patří k nejnavštěvovanějším exponátům, který obdivují odborníci i laici. Je možné, že důkladný archivní průzkum (např. slavatovského fondu ve Státním oblastním archivu v Třeboni), v budoucnu poodhalí některé zásadní informace.

Jiří Černý,

Diecézní konzervátorské centrum

¹ Osada (obec) Klášter, německy Kloster, dříve též Neufstrie, Neufstritz; ves, r. 1890 tu bylo 23 domů, v nichž žilo 198 obyvatel německé národnosti a 3 obyvatelé české národnosti, srv. Ottův slovník naučný, díl XIV., s. 314. Klášter paulánů založen r. 1501, po zrušení r. 1785 lokálie, od r. 1856 farnost. Dnes část města Nová Bystřice.

² Citujeme zde vyjádření prof. Víta Vlnase z Národní galerie v Praze: „...restaurore řezby, která proběhla v letech 2000-2001, odkázala tento příběh do říše pohádek“, uvedl pro ČTK ředitel Sbírký starého umění Vít Vlnas, který dále uvádí, že ve skutečnosti se Strom života zrodil kolem roku 1650 v některé ze špičkových řezbářských dílen jižního Německa, nejspíše Augsburgu. Srv. Tiskové zprávy - Ve Šternberském paláci lze nově spatřit unikátní dílo Strom života, internetové stránky Národní galerie v Praze <http://www.ngprague.cz/cz/>.

³ Kirschbaum E.: Lexikon der christlichen Ikonographie, Erster Band, Herder Rom – Freiburg – Basel – Wien, 1994, s. 260-263.

⁴ Zj. 2,7 („...Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze stromu života v Božím ráji...“); 22,2 („...dole uprostřed města ulice, z obou stran řeky stromy života...“), 14 („...blaze těm, kdo si vyprali roucha a tak mají přístup ke stromu života i do bran města...“), 19 („...A jestliže kdo ubere ze slov knihy toto proroctví, tomu Bůh odejme podíl na stromu života a místo ve svatém městě...“).

⁵ Pro představu výška vybraných jednotlivých figur kolísá: Ukřižovaný Kristus 33 cm, Panna Maria 32 cm, sv. Longin na koni 32 cm, Kristus Ecce homo 15, 5 cm. Všechny figurky a reliéf jsou vyřezány z jalovcového dřeva. Listy a hrozny vinné révy, stejně jako skála, ozdoby soklu a několik andílků jsou vyřezány z lipového dřeva.

⁶ Za odbornou pomoc při přepisu latinských nápisů děkuji Mgr. Emě Tomáškové.

⁷ Krev je tu znázorněna vláknou příze.

⁸ Jan 19, 30.

⁹ Iz 53, 7.

Detail horní části Stromu života.

Pokračování na 11. straně,

Písmo svaté v životě farností českobudějovické diecéze

Písmo svaté v životě farností českobudějovické diecéze, tak zněl název metodiky, která se nám dostala do rukou v letošním roce. Po jejím přečtení jsme se snažili uvést Písmo sv. do každodenního života našich farníků. Měli jsme pracovat s liturgickými texty 23.-33. neděle v mezidobí. Tolik fakta na úvod. Nyní si přečteme první část modlitby, která nás plně uvádí do témat, jež nám byla také dána: Víra – naděje – láska.

Můj Pane, věřím v tebe, posilni mou víru. Doufám v tebe, oživ mou naději. Miluji tě, dej mi větší lásku... (použito z publikace ...a nezapomeň na modlitbu – A.M.I.S, FATYM Vranov n. D.). Tato slova krásně vystihují témata pro práci s Písmem.

Ve farnosti Mladá Vožice jsme připravili nástěnku s tématy, košíčky na věty z liturgického textu s lepidlem, liturgické texty a bílé papíry s linkami na věty. Technicky již bylo vše připraveno, následovala vlastní práce s farníky. (Nesmím též zapomenout, že také ve farním zpravodaji byli věřící se zamýšleným projektem podrobně seznámeni.) O tom, že budeme pracovat ve skupinách, které se pravidelně scházejí na faře, jsme nepochybovali (členky živého růžence, rodiny, ministranti a v letošním roce také birmovanci). Chtěli jsme zapojit i věřící, kteří chodí pravidelně v neděli na mši sv. a na zbytek týdne se ztrácejí z očí.

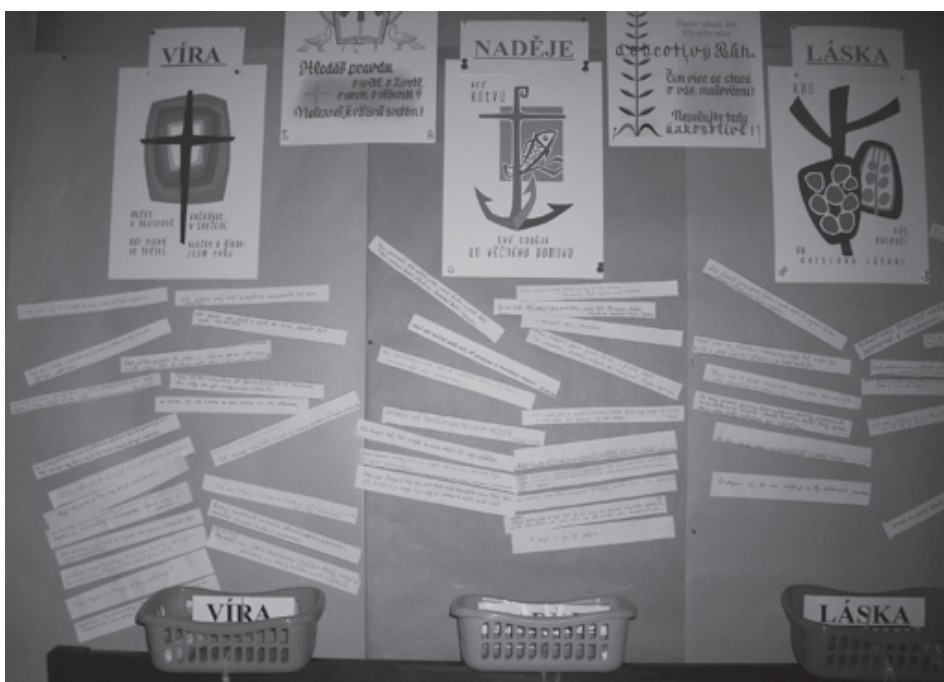
Týden předem a v den zahájení (23. neděle v mezidobí) jsem všechny věřící předem mši sv. seznámila s postupem práce s Písmem svatým, s tím, že i po mši jim budu k dispozici s výkladem. K mé velké lítosti lidé z kostela přechali jako bodnutí včelou v obavě, že se budou muset vrátit do školních lavic. Celý týden jsem se trápila s tím, jak nenásilnou formou

přizvat farníky ke spolupráci. Pak mi snad Duch svatý vnukl slova, která jsem jim další neděli při mši svaté řekla. Česká biskupská konference s našimi otci biskupy vyhlásila tento rok rokem, ve kterém se chtějí věnovat Písmu svatému a učit se naslouchat Božímu slovu, které našim předkům zpřístupnili slovanským překladem svatí bratři Cyril a Metoděj... Když to po nás chtějí otcové biskupové, je to nejen jejich naléhavá prosba ke všem věřícím, ale také hlas Boží. Biskup je dle řeckého překladu dohlázeč, ochránce, zodpovědný. Je v křesťanství nejvyšším představitelem diecéze, jenž je považován za nástupce apoštolů, které ustanovil Ježíš. S chvějícím hlasem

jsem jim přednesla tato slova. K mému velkému údivu po mši sv. začali lidé přicházet a brát si liturgické texty. Pak již začaly bílé věty zaplavovat barevná pole našich témat na nástěnce v kostele (viz foto). Plně se také začaly naplňovat skutečnosti, na něž jsem farníky upozorňovala. Věta z liturgického textu se mohla objevit jak u víry, tak u naděje či lásky. To podle toho, v jaké situaci se právě věřící nachází. Otec Jaroslav pracoval také ve skupinách, o kterých jsem se zmínila v úvodu textu. Za dvě neděle vše skončí, já však pevně věřím, že to bude začátek věnování a naslouchání...

Ing. J. Kášková,

katechetka z farnosti Mladá Vožice

TRADIČNÍ DRAKIÁDA NA „TANKÁČI“

Celý týden jsme sledovali, počasí a hlavně vítr. Také jsme zkontrolovali naše vybavení, zda draci budou schopni letu. Druhé nedělní říjnové dopoledne s krásnou modrou oblohou, kdy se ani lístek nehnul, nevěstilo nic dobrého. O to větší radost jsme měli, když cestou na Tankáč začal vítr lehce pofukovat! Natož potom nahoře u lesa! Po chvíli se ukázalo, že letové podmínky jsou vlastně vynikající. Děti pustily draky na nejvyšší možnou vzdálenost, kterou umožňovala délka šňůry. Bylo zajímavé sledovat, jak postupně přicházejí další a další rodiny s dětmi a jakou radost vyvolal každý úspěch v letu nejrůznějších typů, tvaru, barev a provedení létajících předmětů. Napočítali jsme, že se letů zúčastnilo asi 40 dospělých a dětí. Vše mělo krásnou pointu v radosti dětí z létajících draků i drobností, kterými byly děti odměněny za výdrž, než draky dostali do oblak. Již teď se těšíme na další podzimní ročník Drakiády!

Krátoškoví

26.-28. 11. 2010: Adventní Tammím

Bohoslovci Arcibiskupského semináře v Praze pořádají duchovní obnovu adventní TAMMÍM pro mladé muže od 15 do 30 let, kteří chtějí prohloubit svou víru a připravit se na adventní a vánoční dobu v bratrském společenství.

PROČ: Jsme přesvědčeni, že by se každý měl zajímat, kam ho Bůh volá, co od něj žádá. V dnešní uspěchané době není jednoduché najít klid, čas a prostor na reflektování dosavadního života a rozlišování své životní cesty. Aktivita TAMMÍM jsou zároveň způsobem, jak žít a rozvíjet svou mužskou spiritualitu. Věříme, že každý muž v sobě nese svou vlastní, osobitou spiritualitu, kterou denně žije. Obzvlášť v křesťanském bratrském společenství mužů se tato spiritualita může rozvíjet a prohlubovat, a to nejrůznějšími způsoby: společnou prací, modlitbou, při sdílení duchovních a jiných zkušeností ve společenství učedníků, při stolování, meditaci a obzvlášť při společném slavení Eucharistie.

KDE: Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, 160 00 Praha 6; mapa: poloha 50°6'8.173"N, 14°23'13.895"E

KDY: 26.-28. 11. 2010 (pátek-neděle)

PŘÍJEZD: Ubytování je možné od pátečního podvečera, zahájení v 18 hod. večerí.

ODJEZD: Obvykle končíme v neděli obědem ve 13 hod. Najdi si spoj, který odjíždí nejdříve v 15 hod., abys měl čas se rozloučit a dojet na nádraží.

UBYTOVÁNÍ: po 2 až 6 osobách na pokoji. Sebou vlastní prostěradlo, ručník a spacák.

STRAVA: Od páteční večere do nedělního oběda bude o Tebe dobře postaráno. Seminární kuchařky jsou vynikající!

PROGRAM: Víkend bude z části prožívat ve skupinkách s vrstevníky pod vedením bohoslovců. Bude dost příležitostí k svátosti smíření a/nebo k duchovnímu rozhovoru s jedním z kněží, kteří si udělají tento víkend čas. V sobotu večer bude celovečerní adorace zakončená svátostným požehnáním a ná-

sledně vigilie. Program bude společenský, naučný a duchovní.

S SEBOU:

BIBLI (tj. Starý a Nový zákon). Kdo nemá, tomu ji můžeme zapůjčit. Dále psací potřeby (tužku, papír/sešit).

SPORTOVNÍ OBLEČENÍ: před obědem bude pro sportovce možnost si zahrát fotbal. Pro nesportovce budou v nabídce společenské hry a kulturní výlet.

MINISTRANTSKÉ OBLEČENÍ: pro ty, kteří chtějí při mši svaté ministrovat.

MODLITBU: rádi bychom Tě vyzvali, aby ses s námi modlil za adventní TAMMÍM: za sebe, za ostatní účastníky, za hosty, za bohoslovce.

KAPESNÉ: pro případ, že si budeš chtít koupit něco na zub v našem seminárním obchůdku.

HUDEBNÍ NÁSTROJ: pokud ses přihlásil do kapely TAMMÍM.

DOBROU NÁLADU: bez ní nevytvoříme pravé společenství učedníků.

PŘÍSPĚVEK: Vybíráme dobrovolné příspěvky. Snažíme se připravit kvalitní a obohacující program; chceme v plné míře nabídnout naši pohostinnost a budeme rádi, pokud nám budete moci přispět a tím snížit nemalé náklady spojené s pořádáním této duchovní obnovy. Protože se na to po každé ptáte: tento rok doporučujeme příspěvek 300-400 Kč na osobu (podle finančních možností). Částku můžete zaplatit v hotovosti při registraci. Pomůžete nám pokrýt náklady víkendu, ale pozor: i když nemůžete nic přispět, přijďte – peníze by pro nikoho neměly být překážkou k účasti! Na všechny se těší

Bohoslovci Arcibiskupského semináře

Pokračování z 9. strany

¹⁰ Slova Ježíše Krista na kříži těsně před smrtí (Lk 23, 46).

¹¹ Slova Žalmu (22, 2), která pronesl Ježíš Kristus na kříži (Mk 15, 34).

¹² Mrštík J.: Bývalý paulánský klášter Nejsv. Trojice u N. Bystřice, Klášter 1883, s. 28; též Novák J.: Soupis památek historických a uměleckých v politickém okrese Jindřichovo-Hradeckém, Praha 1901, s. 312-313. Z důvodu odlamování částek byl celek později chráněn sklem v nice sakristie. Původní stanoviště předmětu ovšem neznáme.

¹³ Hoppe A.: Des Österreichers Wallfahrtsorte, Wien 1913, s. 886.

¹⁴ Tamtéž, s. 785. Autor uvádí zajímavý detail, že podle tradice umělec vyřezal celou skupinu jen jednoduchým kapesním nožem, a to slovenským tříkrajcovým nožem, zvaným „Taschenseidl“.

¹⁵ Tamtéž, s. 785.

¹⁶ Ke kostelu přiléhala kvadratura kláštera, která byla v roce 1958 zbořena.

¹⁷ Petrsilka Š.: Ursprung und Erbauung des Paulaner – Klosters sammt der Kirche der allerheiligsten Drei-

faltigkeit zu Neufstriss gemeinhin Kloster gennant. Jindřichův Hradec 1852.

¹⁸ Mrštík J.: Bývalý paulánský klášter Nejsv. Trojice u N. Bystřice, Klášter 1883.

¹⁹ Viz pozn. 4, s. 312. Autor zmiňuje, že prohledal akta kapitulárních konventů v archivu muzea od roku 1629 do roku 1714 a našel rozhodnutí o uvěznění jediného klerika, jistého Martina Hložka od 31.5. 1674 do 14. 4. 1675.

²⁰ Mihola J.: Fratres minimi. Německo-česká provincie řádu paulánů v 16. – 18. století, Disertační práce, Brno 2007.

²¹ Helfertová L. – Pavliková M.: Restaurátorská zpráva a fotodokumentace. Strom života, Praha 2001 (Národní galerie v Praze, Biskupství českobudějovické).

²² Vlnas V. (ed.): Sláva barokní Čechie. Umění, kultura a společnost 17. a 18. století, Praha 2001 (Strom života s. 321-322, katalog. heslo Tomáš Hladík).

²³ Hladík T.: Model oltáře sv. Václava v Vídni a Strom života z kláštera paulánů u Nové Bystřice – export a import uměleckého díla v barokních Čechách, in Barokní Praha – Barokní Čechie 1620-1740. Sborník příspěvků z vědecké konference o fenoménu baroka, Praha 2004, s. 549-572.

SETKÁNÍ TAIZÉ V ROTTERDAMU

27. 12. 2010-2. 1. 2011

Pro přihlášené do 25.11.

pouhých 2.000 Kč + 50 Euro

Každoročně se několik tisíc mladých ve věku 17-35 let setkává v atmosféře Taizé v nějakém evropském městě. Letos je to nizozemské přístavní město Rotterdam.

Nikdy jsi ještě neputoval/a?

Nikdy jsi ještě nebyl/a v Taizé?

Nevadí, nebudeš na to sám/a,

společně tu pouť prožijeme...

Nevíš o čem je Taizé?

Nejsi věřící?

Nevadí, Taizé je pro hledající,

a to jsme PŘECE všichni...

Zúčastnit se pouti důvěry v Rotterdamu znamená...

... strávit 5 dnů s desítkami mladými lidmi z celé Evropy i odjinud.

... zažít živé společenství hledajících na cestě životem.

... přijmout pohostinnost rodin, objevovat kulturu jiného národa a hledat možnosti, jak přispět přinášením pokoje.

... modlit se společnými zpěvy a tichem, nasloucháním, otevřít se kráse společenství s Bohem.

... poznat světla naděje, těch, kteří chtějí žít jinak, smysluplně, žít Evangelium uprostřed dnešního světa, prohloubit svou víru.

PRAKTICKÉ INFORMACE

Odjezd z Písku 27. 12. 2010 v cca 12 hod.

Návrat 2. 1. 2011 v cca 12 hod. (ještě upřesníme).

CENA: doprava 2000 Kč, ubytování, strava apod. 50 EUR (starší 37 let 75 EUR).

PŘIHLÁŠKY DO 25. 11.: 2000 Kč + 50 EUR

PŘIHLÁŠKY DO 20. 12.: 2500 Kč + 50 EUR

PŘIHLÁŠKY posílejte na reload@volny.cz. Je platná po přijetí potvrzení e-mailem a uhrazení nevratné zálohy ve výši 2 000 Kč na účet 670100-2200351584/6210 (MBank, Tomáš Zavřel).

SE SEBOU: Bible, spacák, peníze, psací potřeby, průkaz totožnosti, cestovní pojištění.

Více informací najdete na www.reload2010.freepage.cz

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Katechetický den

V sobotu 6. listopadu 2010 se konal v Českých Budějovicích podzimní jednodenní seminář pro katechety, tzv. „Katechetický den“. Jeho hlavním tématem byla *životní cesta bl. Johna Henryho kardinála Newmana*. Zúčastnilo se ho na 35 katechetů z celé diecéze. Ještě před samotným zahájením semináře došlo k milému překvapení: v klášterním sále kostela Obětování Panny Marie (místě konání) se „objevilo“ 16 neznámých mladých lidí – evidentně „ne-katechetů“. Jednalo se o skupinu biřmovanců, kteří přijeli v doprovodu svých dvou vedoucích z Prahy, aby se v rámci své přípravy seznámili s osobností kardinála Newmana.

Seminář začal přednáškou a prezentací základních informací o životních osudech kardinála, kterou připravilo katechetické středisko, resp. bc. Olga Švecová a P. Miroslav Šašek. Následovala přednáška Mgr. Františka Štěcha, Th.D. (katedra systematické teologie TF JU v Českých Budějovicích) na téma: **J. H. Newman – teolog**, ve které přednášející přiblížil posluchačům především Newmanovy teologické úvahy o vztahu rozumu a víry. Vycházel ze čtyř pozic: 1. rozum, který dokazuje víru; 2. víra bez rozumu; 3. rozum bez víry; 4. víra může být rozumná.

Tyto úvahy vedly Newmana k posunu od anglikánského postoje „pouze víra“ ke katolickému „rozum s vírou spolupracuje“ a v konečném důsledku se podílely na jeho konverzi ke katolické církvi. Přednášky na teologické téma jsou mnohdy (nejen) pro laiky náročné pro své pojmosloví, latinské názvy i málo známé souvislosti. Právem proto zaznělo na konci přednášky poděkování dr. Štěchovi za to, „že se mu podařilo explicitně vyjádřit vztah víry a rozumu tak, abychom to pochopili i my laici“.

V odpoledních hodinách pokračoval seminář přednáškou proděkana pro studium na TF JU, ThDr. Rudolfa Svobody, Th.D. Zvolil si téma **Církev v 19. století**. Dr. Svoboda se hned v úvodu zmínil, že toto století je v historických kruzích známé pod pojmem „dlouhé“ století. Jeho začátek a konec nelze totiž vymezit pouze několika málo lety kolem r. 1900 a 2000, jak je obvyklé u jiných století. Počátky změn, které se plně projevovaly v průběhu 19. století, bychom mohli, podle některých historiků, najít už v době Francouzské revoluce (1789), nejspíše pak v roce, ve kterém padl císař Napoleon (1813). Konec století pak nastává ukončením 1. světové války (1918).

Zatímco svět procházel revolučními proměnami, církev setrvala (jako po mnohá staletí předtím) ve své obranné pozici. Obraz církve v 19. století lze charakterizovat jako hrad – pevnost na skále, kterou obklopuje bouřli-

Sál klášterního kostela.

Mgr. František Štěch, Th.D.

ThDr. Rudolf Svoboda, Th.D.

vé vlnobití. Církev vymezuje své vlastní pozice, někdy je v pozici obrany proti útokům proměňující se společnosti. Změnu v tomto postoji přinesla encyklika papeže Lva XIII. – *Rerum novarum* (O nových věcech), vydaná 15. května 1891 (první sociální encyklika církve). Nejdůležitějším jejím přínosem bylo oficiální stanovisko církve k sociální problematice a pojmenování problémů tehdejší společnosti. Postavení římskokatolické církve v českobudějovické diecézi v 19. století přiblížil ThDr. Svoboda posluchačům názorným příkladem: kauzou plánované výstavby nové katedrály v Českých Budějovicích místo stávajícího katedrálního (děkanského) kostela sv.

Mikuláše za biskupa Martina J. Říhy (1885–1907).

Závěrečná slova přednášky byla věnována tomu, jak se projevoval v 19. století život církve v médiích. Reportéři píšící do renomovaných i regionálních novin se věnovali více věcem „bulvárním“ než tématům, která by vedla čtenáře k otázkám a hledání odpovědí.

Nemálo z nás posluchačů si v tomto okamžiku vzpomnělo na biblický výrok, se kterým nelze než souhlasit: „Co se dalo, bude se dít zase, a co se dělalo, bude se znovu dělat; pod sluncem není nic nového.“ (Kaz 1,9)

-au-

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Výlet do Jindřichova Hradce

V sobotu 23. října se patnáct dětí z našich farností (s šesti dospělými) vydalo na již tradiční podzimní výlet. Letos vedla naše cesta do Jindřichova Hradce.

Už samotné cestování vlakem bylo pro většinu dětí velkým zážitkem (z Obrataně do Jindřichova Hradce jsme se svezli „úzkokolejkou“). V Jindřichově Hradci jsme nejdříve vystoupali na třicet pět metrů vysokou věž kostela Nanebevzetí Panny Marie. Odměnou za zdolání schodů nám byl krásný výhled na město a okolí. Pak vedla naše cesta do muzea, kde jsme si kromě jiného prohlédli Krýžovy pohyblivé jesličky.

Do kostela Nanebevzetí Panny Marie nás doprovodil místní duchovní otec Jiří Špiřík, který nám zároveň trochu přiblížil historii kostela. Obdivovala jsem jeho trpělivost, protože děti vzaly prohlídku kostela velmi důkladně.

Před kostelem následovalo focení na 15. polodníku (prochází rohem kostela Panny Marie Nanebevzaté). A potom přišel čas na „rozhod“. Na ten se vždycky těší zvláště ty starší děti (deset až třináct let), kterých byla tentokrát většina. Ještě jsme si prohlédli zámek a zahra-

du okolo něj. Procházka okolo rybníka Vajgar, který přiléhá k zámku, byla také příjemná.

Výlet končil společnou návštěvou cukrárny, kde si děti pochutnaly na zmrzlinovém poháru

a dospělí chvíli odpočívali u kávy. Do Tábora jsme se vrátili po šesté hodině večer unaveni, ale plni krásných zážitků.

Marcela Samcová

Svatohubertská mše na Klokotech

Svatý Hubert, jemuž se podle legendy zjevil jelen s křížem mezi parohy jako výzva k obrácení k Bohu, byl od 10. století uctíván jako patron myslivců. Hrabě František Antonín Sporck přenesl tento zvyk do naší země a založil Řád sv. Huberta jako rytířský, myslivecký řád uznávající křesťanské principy života.

Také v dnešní době myslivci vzdávají hold svatému Hubertovi a při jejich významných setkáních v Čechách a na Moravě se konají tzv. Svatohubertské mše svaté, které jsou nejčastěji doprovázené hudbou, kterou v roce 1991 složil dr. Petr Vacek. Sám skladatel možná netušil, jaké obliby jeho Hubertská mše B dur na text Josefa Selementa pro lovecké rohy se zpěvy dosáhne. Za dvě desetiletí se stala součástí kulturní tradice našich myslivců, je hrána a zpívána v kostelích, kapličkách, v přírodě. V roce 1999 byla dokonce představena i Svatému otci Janu Pavlu II. při příležitosti darování vánočního stromu prezidentem Václavem Havlem Vatikánu.

V sobotu 30. října 2010 se Svatohubertská mše svatá se zmíněnou hudbou konala v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Klokotech. Myslivci z Klokot a Zahrádky, jejich rodiny, přátelé a všichni věřící ji společně slavili za doprovodu Tábořského chrámového sboru a mladých hornistů z Tábora, Plané nad Lužnicí a Frahelže.

Mši svatou sloužil duchovní správce klokotské farnosti P. Jiří Můčka, OMI.

V kázání promluvil o svém hlubokém vztahu k přírodě jako dokonalému dílu našeho Stvořitele a o ušlechtilém poslání myslivců pečovat o ni a chránit ji.

Po skončení slavnostní bohoslužby mladí hornisté potěšili přítomné ještě milým „přídavkem“ před klokotským kostelem. -hb-

27. 11. 2010 (sobota)

**ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST TŘEBOŇ**

jíž tradičně pořádá

**Pouť za rodiny
a duchovní
povolání**

9.30 hod.
PRŮVOD Z NÁMĚSTÍ

10 hod.
MŠE SVATÁ

11 hod.
PŘEDNÁŠKA
doc. ThLic. PaedDr. Martina Weise,
Th.D., TF JU

následuje
DIVADLO O SV. ANEŽCE
ROZPRAVA (s doc. M. Weisem)

14.30 hod.
ADORACE A MODLITBY
za počatý život

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Animátoři na Kvildě

„Doháje, zase mi to ujelo!“ nadávám, zatímco se dívám na vzdalující se autobus. Proč to museli organizátoři dát až na takový konec světa? V tom okamžiku to fakt nedokážu pochopit. Poslední spoj do Kvildy nemám šanci chytit, tak alespoň za pár hodin dojeďu do Vimperka, třeba mě tam někdo zachrání. Poučení pro příště: u autobusů je třeba mít víc než jen pět minut na přestup. Jako obvykle mě po zoufalém telefonátu zachraňuje Roman, takže se na ten konec světa dostaneme někdy o půl deváté...proto vám toho o první přednášce nemůžu moc říct, přišel jsem ke konci a měl jsem moc velký hlad na to, abych vnímal moře informací o kněžích.

Dovídám se, že mám na starosti liturgii (horšího člověka pro tohle opravdu vybrat nemohli), nastěhují k sobě dostanu sympatickou holku, Aničku. Vymyslíme liturgii na celý týden, což se ukáže jako jednodušší než jsem čekal. Pak je čas až do jedenácti na cokoli, co chceme dělat.

Prohlídka fary přichází na řadu jako první. Konečně chápou, proč se tentokrát koná animátorský víkend zrovna tady. Prostory jsou tu jedním slovem luxusní. Tři koupelny, celkem velká hlavní místnost (neustále oplývající jídlem a pitím) a hlavně obrovský dvoupatrový pokoj pro kluky, takže se tam fakt vejde úplně všichni. Po prohlídce následoval nekonečný pokec se spoustou lidí co jsem neviděl snad věky, takže na spánek dojde až někdy k jedné hodině ráno. Pokud si říkáte, že to je opravdu pozdě, Roumen by nesouhlasil. Ten šel spát až s přicházející hodinou čtvrtou.

„Vstávejte!“ - „Nééé, já chci ještě spát“ - „Nedostanete snídani!“ - „Hned jsem tam!“ Vstávat o víkend v osm ráno je trochu nezvyk. Přesto to zvládáme a plní sil díky chlebům s nutellou, koláčkům a podobným dobrotám jdeme na první přednášku. O novém zákoně mluví Michal, jehož přednášky mám opravdu rád. Spousta souvislostí, porovnání jednotlivých evangelií a překvapivé informace o tom co si každý myslel že už dobře zná a chápe. Potlesk na konci je zasloužený. Po obědě se jde na oblíbenou část každých animátorů - hru. Tentokrát šlo o to najít v lesích a loukách kolem cesty 20 citátů z nového zákona. Jenže nalezením to nekončí - celý citát, včetně údajů o místě z bible odkud je, jsme si museli zapamatovat a pak ho na okraji lesa napsat na papír. Jakékoliv chyby, až na špatné čárky nebo i/y se netolerují a místo plusového bodu za citát je vám strženo půl bodu. Soutěžily čtyři týmy, samozřejmě vyhrál ten můj, jenže: dochází k nepochopitelnému omylu. Já, kapitán teamu č. 1 píšu na papír „jsme jedničky“ aby bylo jasné jaký jsme tým a jak moc jsme dobří. Lucka Kusová ovšem nechápe můj smysl pro humor a na papír připsuje dvojku v kroužku. Organizátoři samozřejmě jsou zmatení, a ptají se Mirky (ne mě, kapitána), zda jsme teda tým č. 1 nebo tým č. 2. Mirka je přesvědčená, že jsme „dvojky“ a ke všemu ukáže na špatný papír, tvrdí že je náš. Tak jsme tedy vyhráli, ale vyhlášení byli ti špatní díky nepochopitelné chybě dvou lidí z mého teamu. Já tu čokoládu tak chtěl!

Tomáš Tichý

Koncert Slávka Klecandra

„Dobrý den, tady je Slávek Klecandr, volám správně na Diecézní centrum mládeže?“ Podobnými slovy začal můj rozhovor se Slávkem, který dal vznik myšlenky uspořádat jeho koncert. Ten proběhl 21. října od 19 hod. v klášteře na Piaristickém náměstí.

S pořádáním koncertu je často spojena i peripetie s autorskými právy. Pokud je totiž autor textu či hudby zastupován OSA (Ochranným svazem autorů), musí být jakýkoliv koncert, na kterém se textů použije, nahlášen a schválen právě od nich. To bohužel platí i tehdy, když autor prezentuje pouze svou vlastní tvorbu. Přípravenou žádost jsme zaslali na adresu českobudějovické pobočky, která byla uvedena v tiskopise, ale co se nestalo. Když se delší dobu nikdo neozýval, zjistil jsem po telefonátu na centrálu OSA, že pobočka v Českých Budějovicích byla zrušena a že se vše přeposílá na centrálu, což zpracování žádosti zdrželo. Málem mi zatrnulo. Nakonec se ovšem zadalo a všechno bylo v pořádku.

Ve čtvrtek 21. října jsem byl trochu nervózní, protože to byl první koncert, který jsem připravoval, a tak jsem měl obavy, jestli všechno dobře dopadne. Trošku jsem si před koncertem zanádal. Přeci jenom - Vendy byla na setkání v Brně a já na to zůstal sám. Procedil jsem mezi zuby: „No jo, Vendy si jede někam zasedat a já abych to tady oddřel všechno sám...“ Když jsem šel z DCM domů, plánoval jsem cestou koupit pro Slávka kytku na poděkování, ale na mém oblíbeném květinářství, kde jindy kupuji květiny své ženě, byla cedule „Z technických důvodů dnes zavřeno“. Tiše jsem zanádal, že musím chodit jinam, ale co se dalo dělat. Doma jsem si asi hodinku odpočal a hurá na „piarák“, kde mě už očekával pan kostelník Michal.

Když se ozval Slávek, že už je v Českých Budějovicích, objevil se nový zádrhel - jak ho navigovat labyrintem jednosměrných uliček u Piaristického náměstí, ale nakonec se i tenhle problém podařilo vyřešit a my se mohli věnovat přípravě koncertu. Slávek měl přípravu aparatury už bravurně zvládnutou, tak se vše stihlo za chvíli, a kolem 18:45 se již začali trousit první koncertující posluchači. V té chvíli jsem si trochu oddechl, že se vše v pořádku zvládlo a již jsem jen netrpělivě přepočítával, kolik přišlo lidí. Ještě kolem 19 hod. se postupně trousili poslední opozdilci, a tak jsme počkali pár minut a začali. Roman Dvořák nejdříve umělece krátce uvítal a poté už mu předal slovo. O Slávkovi jsem si již dávno předtím našel, co o něm říkal Milan Tesař z rádia Proglas: „A když se vám někdy podaří slyšet Slávka živě a samotného, budete překvapeni, kolik muziky dokáže ještě dnes jeden člověk s kytarou udělat.“ Docela mě to zaujalo, ale musím říct, že po jeho koncertu jsem musel

dát této větě za pravdu. Koncert stál opravdu za to a Slávkovy zhudebněné žalmy byly moc krásné.

Chtěl bych na závěr Slávkovi poděkovat za jeho pěkný koncert a také děkuji všem, kteří pomohli s jeho realizací.

Honza Liška

Podzim-prázdniny-Ktiš

Tři výrazy uvedené v nadpisu se spojily v jednu akci. Během podzimních prázdnin se setkala několik mladých lidí na Diecézním centru života mládeže (DCŽM) ve Ktiši, aby spoluprožili volný čas. Uvádět počet mladých je složité, poněvadž se jich vystřídalo během pěti dnů na třicet, ale dohromady nás bylo vždy kolem patnácti.

Jako náplň byly nabídnuty náležité aktivity. Během každého dne jsme se společně setkávali k modlitbě a ke slavení eucharistie. Významnou část programu zabírala také práce - a sice skládání dřeva do nových přístřešků. Při této činnosti nechyběla zábava, ale pokaždé následovala též únava. Nechyběla ale ani nabídka her, možnost relaxace, popovídání atd.

Díky všem, kdo tvořili příjemnou atmosféru prázdnin i všem, kdo přiložili ruku k dílu!

Roman Dvořák

72 hodin bez kompromisu

Ve dnech 21.-24. 10. 2010 bylo možné potkat se na DCŽM Ktiš se skupinkou 13 mladých kluků a holek z Rakouska. Tato skupina, za doprovodu vedoucího, zde pobývala v rámci projektu s názvem „72 hodin bez kompromisu“. Cílem tohoto projektu bylo během 72 hodin splnit zadaný úkol - tím na Ktiši byla úprava hřbitova okolo kostela. Nutno podotknout, že mladým návštěvníkům nechybělo odhodlání ani vůle k práci a tak se zadaného úkolu zhostili velmi dobře.

Projekt 72 hod bez kompromisu je každoročně pořádán Katholische Jugend Österreich (Rakouská katolická mládež), přičemž dobrovolníci - mladí z Rakouska - vyjíždějí na různá místa, kde pomáhají, s čím je potřeba. Letošního ročníku se zúčastnilo 5000 mladých, kteří utvořili cca. 400 pracovních skupin.

Tento zájem a snaha pomoci i na Ktiši je samozřejmě velmi příjemný a milý. Proto bych chtěl i touto cestou naší pracovní skupince poděkovat za jejich práci. Nejenom že pomohli a upravili starý hřbitov, ale svým nadšením získali pro práci i několik dětí přímo z Ktiše, které se také do práce zapojily. Uznání za svůj výkon získali i od starostky Ktiše paní Ilony Mikešové, která se s celou skupinou přišla v neděli rozloučit a předala jim malý dárek.

David Urban

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

MADRID

Příští Světový den mládeže se uskuteční v srpnu 2011 v Madridu. Přihlašovat se již můžete na Diecézním centru mládeže v Českých Budějovicích, nebo na HYPERLINK „<http://www.ado.cz/madrid-eprihlaska/>“ „<http://www.ado.cz/madrid-eprihlaska/>“. Je více možností, jak se lze setkáni účastnit. Je možné jet na předprogram do Tarragony, přímořského města, už od 8. 8., kde budou tzv. Dny v diecézích. Samotné Dny v diecézích začnou 11. 8. Celý předprogram trvá do 16. 8., kdy se poté přesuneme do Madridu.

I když je Madrid poměrně sužován okolní nehostinnou přírodou, nikdo mu nemůže upřít titul královského a hlavního města monarchie. Má více než tři milióny obyvatel a sídlí zde pochopitelně většina státních institucí, a také pro celé Španělsko důležitých firem. Na druhou stranu je pravda, že je Madrid ve vnitrozemí a teploty v létě jsou zde opravdu vysoké. Proto je dobré se na Světový den mládeže náležitě připravit a nepodcenit horko.

I když Madrid nemá moře, přitáhnou vás do tohoto města jeho památky. Moře si můžete náležitě užít už v předprogramu, který bude probíhat v Tarragoně. Památek je v Madridu nespočet, ale i pompézních kruhových náměstí, různých zákoutí a přírody. Typickým slohem pro Madrid je renesance. Maurská kultura se neměla šanci prosadit zejména proto, že se španělští vládci snažili její stopy zahltit. Na druhou stranu umí být Madrid také supermoderní, může se například pochlubit čtvrtěmi plnými mrakodrapů ve slušné vzdálenosti od centra.

Jeden z historických monumentů, který stojí za zmínku, je Palacio Real. Ten byl postaven právě maurskými vládci už v roce 852, nicméně tehdy se ještě jmenoval Alcázar. Po rekonkvistě ho v původní podobě používali

i španělští vládci, nicméně v 18. století vyhořel a byl přestavěn do současné podoby, je to takový „renesanční obr“. Je typický zlacenými sály, stropními freskami a monumentálními lustry. Dnes je používán především k reprezentativním účelům a je jednoznačnou dominantou města. V okolí pak naleznete některé slavné parky, jakými jsou například Casa de Campo, Parque de Atracciones, nebo Jardín de Sabatini. Naproti Palacio Real pak stojí jeden z největších a nejslavnějších madridských kostelů, Virgen de la Almudena.

Je zde nespočet muzeí, kde můžete najít například kopii fresek ze slavné jeskyně Altamira. O víkendech v nich navíc bývá vstup zdarma. Hlavním náměstím města je Plaza de España, kde se nachází i jeden z pomníků Miguela de Cervantes a jeho knižních hrdinů Dona Quijota a Sancho Panzy. Nejkrásnějším náměstím je ovšem Plaza Mayor, kde se v minulosti konaly i býčí zápasy. Od ledna 2011 chtějí v Katalánsku býčí zápasy zakázat, čili ti, kteří by se chtěli tohoto tradičního zápasu na předprogramu v Tarragoně účastnit, mají smůlu. Ovšem o zábavu v předprogramu bude bohatě postaráno. O Tarragoně se více dozvíte v příštím čísle. Pro milovníky sportu stojí rozhodně za zmínku královský fotbalový klub FC Real Madrid.

Cena Světových dnů mládeže je 4900 Kč a 173 EUR. Zaplatit můžete také jen v korunách, 9400 Kč. Můžete se samozřejmě přihlásit i do pořadatelů, kteří budou mít předprogram v Madridu. Výše zmiňovaná cena platí pro Světové dny mládeže od 16. 8. Příplatek na předprogram je jen 30 EUR, který pokryje stravování.

Slunné Španělsko a setkání se Svatým otcem láká nejednoho poutníka, aby se začal učit tak

krásný a temperamentní jazyk jako je španělština. Nebo kdo by si chtěl zlepšit náladu a postavu, může začít navštěvovat kurzy latinsko-amerických tanců, případně zajít do španělské restaurace. Ovšem, co je pro nás nejdůležitější, je se za toto setkání modlit. Nebát se více otevřít Kristu a jak říká motto tohoto setkání: V Kristu zapusťte kořeny, na Něm postavte základy, pevně se držte víry.

Vendula Krůlová

Připravované akce pro mládež

17. 11. 2010

17. listopad aneb svíčková mše trochu jinak...

Zveme všechny na již tradiční setkání studentů a studentek středních i vysokých škol, které bude letos přesně 17. listopadu v klášteře na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích. Čeká nás jako každý rok tradiční „svíčková mše“ (mše svatá při svíčkách - neplést s populárním českým jídlem:) s následným setkáním u něčeho dobrého. Kromě toho se můžete těšit i na diskuzní setkání s prof. Erasmem Kohákem a prof. Karlem Skalickým a na film „The Plastic People of the Universe“. Více informací se dozvíte na plakátech nebo na www.signaly.cz/akce

19.-21. 11. 2010

Další víkend **Animátorů** se koná na faře na Hosíně.

23. 11. 2010

8. díl „**Bez vytáček o křesťanství**“ od 18:30 v Solnici. Tématem bude (křesťanské) umění. Více se dozvíte na www.studentskestredy.cz/bez_vytacek.php nebo na plakátech.

25.-26. 11. 2010

Sekce pro mládež ČBK zve všechny zájemce o pastorační mládeže na 16. konferenci o mládeži, jejímž tématem je „**Mladý člověk a rodina**“. Konference bude v Olomouci, více se dozvíte na DCM nebo na jakes@cirkev.cz

26.-28. 11. 2010

Proběhne na Lomci první víkend nového kurzu **Biblická škola**. Ještě je možné se přihlásit!

3.-5. 12. 2010

Diecézní setkání animátorů mládeže (SAM) na Ktiši.

17.-19. 12. 2010

Adventní duchovní obnova na Ktiši. Hlásit se můžete na dcm@bcb.cz

29. 12. 2010-2. 1. 2011

Silvestr na Ktiši. Hlásit se můžete na dcm@bcb.cz

-dcm-

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

JAK VYZRÁT NA LISTOPAD

Je čas listopadových sychravých dní, kdy je nejtutnější právě doma. Ale i tak nejde o žádné povzbudivé období.

Na druhé straně je víc času na četbu dobré knihy nebo právě na setkání u rodinného krbu.

Možná si jako rodiče nebo prarodiče povzdychnete, že děti by potřebovaly víc ven a ono to nejde a že to už s nimi není k vydržení.

Možná právě vám se bude tedy hodit kniha, ze které vám v dnešním Setkání přinášíme „ochutnávku“ i námět k zamyšlení nad svou rodinou, proč děti zlobí a jak tomu účinně přecházet...

Každý má své základní potřeby, které se snaží uspokojit. Už od narození má dítě potřebu lásky a bezpečí, jež se naplňuje tím, že matka o ně pečuje, je v jeho blízkosti a věnuje se mu. Z uspokojení této potřeby v raném věku pramení pozdější důvěra k okolnímu světu. Z pocitu počáteční závislosti na ostatních vyplývá i pocit sounáležitosti. Zpočátku sice od ostatních jenom dostáváme, ale postupně se osamostatňujeme a začínáme druhým stále více dávat. Tím přispíváme k prohlubování pocitu sounáležitosti ve své rodině i k rozšiřování mimo ni.

Pro pocit tělesné i duševní pohody musí být uspokojeny všechny důležité potřeby - naše i dítěte. Patří sem potřeby tělesné, uznání a úcty, mentální, citové a duchovní.

Naše chování je silně ovlivněno snahou uspokojit potřeby. Je naučené a sleduje dosažení určitého cíle. Pokud nedosáhneme svým chováním zadaných účinků, změníme ho tak, aby byly naše potřeby uspokojeny. Chování má tři základní složky: co děláme, co si myslíme a co cítíme. Když máme kontrolu nad tím, co děláme a co si myslíme, můžeme změnit i své emoce. Lidé se však často nechávají unést svými emocemi, které pak ovlivňují jejich myšlení a to, co dělají. Pokud chceme změnit své chování, musíme na základě racionálního uvažování změnit to, co děláme, a nový náhled může změnit i naše emoce.

Rita McLeodová a Lynne Panasiuková, autorky vzdělávacího programu zaměřeného na zdokonalení osobních kompetencí pro mládež, od nichž tuto metodu přebíráme, uvádějí následující příklad, jak s konáním, myšlením a emocemi pracovat:

Jirka měl vztek. Dostal domácí vězení, protože se hádal se sestrou. Požádali jsme ho, aby se vrátil do situace, kdy byl potrestán a aby situaci posoudil (co dělal, co si myslel a jak se cítil).

Nejprve jsme zjišťovali, co dělal. Jirka odpověděl: „Hádal jsem se se sestrou. Pokračoval jsem v hádce, i když mi řekli, abych už přestal.“

Pak jsme zjišťovali, co si přitom myslel. Jirka odpověděl: „Měl bych přestat. Tohle není fér. Proč to vždycky odnesu já?“

Nakonec jsme se zeptali, jak se přitom cítil.

Jirka odpověděl:

„Měl jsem vztek. Bylo mi nanic. Měl jsem pocit, že si na mě zasedli.“

V dalším kroku jsme Jirku požádali, aby si vymyslel dvě slova, která by vystihla, jaký by měl být, jakého by ho podle něj měli vidět ostatní. Jirka řekl: „Ohleduplný a sebevědomý.“ Pak jsme s ním provedli cvičení znovu.

Nejprve jsme se zeptali: „Jirko, kdybys byl ohleduplný a sebevědomý, když ses hádal se sestrou, co bys udělal?“

Jirka řekl: „Odešel bych.“ Poté jsme položili otázku: „Jirko, kdybys byl ohleduplný a sebevědomý a odešel bys, co by sis myslel?“ Jirka odpověděl: „To jsem vyřešil dobře. Mám věci pod kontrolou.“ Nakonec jsme se zeptali: „Jirko, kdybys byl ohleduplný a sebevědomý a myslel si, že máš věci pod kontrolou a vyřešils to dobře, jak by ses cítil?“ Jirka řekl: „Byl bych spokojený, cítil bych se dobře.“

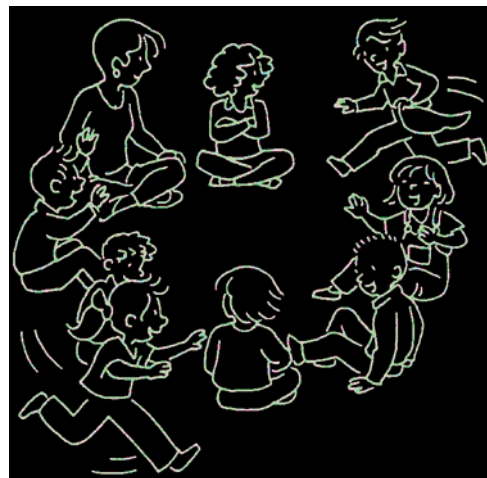
Posledním krokem je reflexe obou variant. Proto jsme se Jirky zeptali: „Jak by ses příště raději cítil?“

Pokusme se odpovědět na otázku, proč děti zlobí. Rudolf Dreikurs vypořádal ve své praxi čtyři základní pohnutky chování dětí, které rodiče vnímají jako zlobení. Jsou to: upoutání pozornosti, boj o moc, pomsta a snaha vyhnout se neúspěchu. Děti se tak snaží uspokojit svou potřebu sounáležitosti, protože chtějí mít své pevné místo v rodině, být její součástí, a vyžadují, aby je ostatní členové rodiny takto brali. Tyto způsoby chování používají děti v případě, jestliže rodiče pochybují o jejich schopnostech, chybí-li jim ještě bližší sepeť s rodiči nebo nemají-li možnost podílet se na činnostech v rodině. To znamená, že v pozadí tohoto chování dětí jsou krátkodobé cíle, kterými děti chtějí vyvolat u rodičů osvědčenou obvyklou reakci a uspokojit si tak své potřeby. Chování dítěte nemusí být zpočátku vědomé. Naučené chování děti používají vždy, aby dosáhly svého cíle. Každé další dosažení cíle pak ještě více posiluje použití příslušného chování.

Z knihy Pozitivní výchova sourozenců v rodině od Jana a Markéty Čapkových

Ve snaze všech o příjemné prostředí doma se určitě po mnoho generací osvědčilo heslo: Kdo si hraje, nezlobí. Jak ale hry skloubit i s pěstováním duchovního rozměru v člověku?

Přinášíme ukázkou jedné hry, která se váže k nedělnímu textu slavnosti Krista Krále, konkrétně k 2. čtení z 1. kapitoly listu Kolosanům.

STVOŘITELSKÝ BĚŽÍCÍ PÁS

Potřebujeme dvě hluboké tašky nebo dva pytle. Jeden z nich je naplněný celkem asi dvaceti vyrobenými věcmi i předměty pocházejícími z přírody.

Děti se posadí čelem ke stolu. Posadíme se za stůl, na jednu stranu si vedle sebe položíme tašku s věcmi a na druhou prázdnou tašku. Předměty musí být k vidění jen ve chvíli, kdy je přenášíme z jedné tašky do druhé. Řekneme dětem, že nyní uvidí dlouhou řadu věcí na „běžícím páse“. Musí se soustředit a zapamatovat si všechno, co uvidí. Můžeme každou věc nějak legračně představit. (Např. u fotoaparátu: „A tady máte něco, co dělá сыр.“ apod.)

Vyzveme děti, aby si vybavily všechny předměty a vyjmenovaly všechny, které stvořil Bůh. Děti následně vyjmenují i další předměty, tentokrát člověkem vyrobené.

Z knihy Hry trochu jinak od Lesley Pinchbeckové

Samozřejmě že hra dá i inspiraci k rozhovoru, jak to vlastně s tím stvořením je.

Tak nakonec nás i v ty listopadové dny může provázet jasno doma i v nitru, může nás hrát vděčnost, že máme sebe navzájem a můžeme si navzájem tolik dávat.

Za Diecézní centrum pro rodinu přejí pěkné podzimní dny Alena a Pavel Poláčkové

Oznamujeme, že Adventní víkend

pro rodiny s dětmi
na Nových Hradech
26. 11.-28. 11. 2010

JE JIŽ OBSAZEN,

je možné se hlásit jen na místo
náhradníků. Děkujeme za pochopení.
DCR

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

pro dívky od 14 do 18 let

**Její život
v Nazaretě
- Můj život dnes**

víkend 17.-19. 12. 2010

se S. Vincentou Kořínkovou
a P. Romanem Macurou

Frýdlant nad Ostravicí
(Ostravská 453)

Příjezd v pátek odpoledne
(14-16 hod.),

ukončení v neděli po obědě.

Cena: 100 Kč za ubytování
(50 Kč/noc ve spacáku)

+ příspěvek na jídlo dle možností.

S sebou: Bibli, růženec, breviář,
spacák, hodinky (pokud možno)

Přihlášení: co nejdříve

***

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

pro dívky od 18 do 30 let

**Život Marie z Nazareta
a život můj**

*Co pro mě - ženu 21. století -
může Maria znamenat?*

9.-12. prosince 2010

s P. Mikulášem Otou Buzickým,
lékařem a dominikánem

a S. Vincentou Kořínkovou,
boromejkou

Maria-Hilf

ve Zlatých Horách (Jeseníky)

Příjezd ve čtvrtek (14-16 hod.),

ukončení v neděli po obědě.

Cena: dobrovolná

S sebou: Bibli, růženec, breviář, spacák,
hodinky (pokud možno)

***

KONTAKT:

S.M.Vincenta Kořínková
Palkovická 524

738 01 Frýdek-Místek

e-mail: vincenta@boromejky.cz

mobil: 723 477 525

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Českokobudějovická charita hledá nové dobrovolníky

Počet dobrovolníků, kteří pomáhají potřebným prostřednictvím Dobrovolnického centra při Diecézní charitě České Budějovice, stále roste. Je jich však pořád velmi málo. „*Sháníme proto dobrovolníky všech věkových kategorií od 15 let pro aktivity s dětmi ze sociálně znevýhodněného prostředí*“, říká Eva Opatrná, koordinátorka dobrovolníků. „*Společný čas je možné využít pro doučování, hraní si, nebo rozvíjení talentů dítěte. Seniori, kteří se potýkají s těžkostmi stáří, by zase uvítali klidnější společnost dobrovolníků při společných procházkách, nebo posezeních. Přítomnost dobrovolníků je potřebná i u lidí s duševním onemocněním či mentálním postižením, které potěší společnost nového kamaráda při různých aktivitách*“, dodává Eva Opatrná.

Jaký by měl být ideální dobrovolník?

Člověk s porozuměním a pochopením pro druhé, který je ochotný věnovat 2-3 hodiny týdně pomoci lidem, kteří to potřebují.

Dobrovolnice Lenka říká: „*Čas, který strávím s klientem, mi dobývá baterky. Ze začátku jsem si myslela, že jsem to já, kdo dává. Ne, je to obráceně, mnohem víc tím získávám. Neumím to vysvětlit, chce to zažít...*“

Za dobu existence projektu se do něj zapojilo mnoho dobrovolníků z řad studentů, lidí pracujících i seniorů.

STAŇTE SE I VY DOBROVOLNÍ- KEM a oživte svět pestřejšími barvami!

Hlásit se můžete buď na telefonu 731 604 163, nebo přímo v Dobrovolnickém centru Diecézní charity v Kanovnické 11 v Českých Budějovicích, vchod od Mlýnské stoky, anebo nám napište na e-mail dobrovolnici@charitacb.cz. Těšíme se na vás!

Mgr. Eva Opatrná,

koordinátorka dobrovolníků

Obnovení činnosti

V měsíci říjnu 2010 obnovila Farní charita Jindřichův Hradec svou činnost. Funguje zde Poradna pro lidi v nouzi, připravujeme pobočku Intervenčního centra pro oběti domácího násilí.

Před Vánoci budeme navštěvovat seniory v Domech pro seniory s vánočními balíčky, připravujeme vánoční besídku pro děti a v lednu Tříkrálovou sbírku.

Nové sídlo charity je na Masarykově náměstí č. 168/II v J. Hradci, č. ú. 4200143282/6800, v. s. 45

Za Vaši dobrovolnou a jinou pomoc, finanční dary děkuje

Mgr. Michaela Čermáková,
ředitelka FCH Jindřichův Hradec

DIECÉZNÍ CHARITA ČESKÉ BUDĚJOVICE

vypisuje výběrové řízení na pozici:
sociální pracovník

**Intervenčního centra pro osoby
ohrožené domácím násilím**

při Diecézní charitě České Budějovice
s nástupem: 1. 1. 2011

na 1. den v týdnu (0,2 úvazku)

- detašované pracoviště ve Strakonici

Přihlášky zasílejte do 5. 12. 2010 na Intervenční centrum, Kanovnická 11, 370 01 České Budějovice, nebo na e-mail: intervencnicentrum@charitacb.cz

POŽADUJEME:

- vysokoškolské vzdělání v sociální oblasti (dle zákona 108/2006 Sb.)

- dobrou znalost sociální problematiky (včetně nové legislativy – zákon o sociálních službách, zákon č. 135/2006 Sb.)

- znalost PC (Word, Excel, Outlook, Internet)

- trestní bezúhonnost

- praxe v sociální oblasti vítána

- flexibilita, komunikační dovednosti

- schopnost práce v týmu

NABÍZÍME:

- práci v zajímavé oblasti

- standardní platové zařazení

V PŘIHLÁŠCE UVEĎTE:

- strukturovaný životopis

- motivační dopis

- telefon, e-mail

Uchazeči splňující podmínky výběrového řízení budou pozváni 9. 12. 2010 k ústnímu pohovoru ve Strakonici.

Mgr. Michaela Čermáková,
ředitelka Diecézní charity Č. Budějovice

Pocta Panně Marii Růžencové

V klášterní bazilice navštívení Panny Marie v Milevsku se konal v sobotu 9. října v 17 hod. překrásný koncert, jako pocta Panně Marii Růžencové. O nádherný duchovní i hudební zážitek se postaral orchestr opery Jihočeského divadla v Českých Budějovicích, který řídil Jaroslav Vodňanský. Účinkoval asi třicetihlasý smíšený sbor a pět sólistů. Jako první zazněla skladba W. A. Mozarta Exsultate, jubilate, kterou zazpívala sopranistka Iva Hošpesová. Dále jsme se zapořovali do Missa brevis C dur „Korunovační“, kde nás svými hlasy potěšili Kateřina Bukovská (soprán), Romana Strnadová (alt), Aleš Voráček (tenor) a Peter Poldauf (bas). První skladbu složil mladý Mozart již v sedmnácti letech, druhou až o šest let později. Mozartova duchovní hudba je radostná a v provedení zmiňovaných umělců z toho „krásna“ až běhalo příjemné mrazení po zádech. Poděkování patří jako již tradičně P. Jakubovi Berkovi, jehož zásluhou se v Milevsku děje mnoho krásných kulturních i duchovních akcí. Alena Růžicková, FCH Milevsko

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

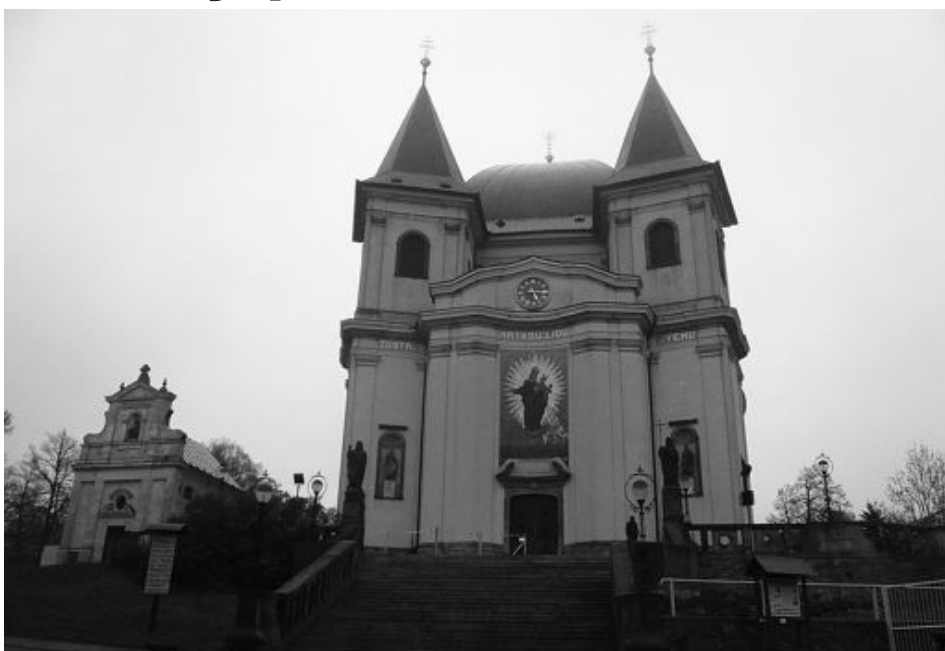
Hvězdný podzim

Máme-li důvěru v hvězdy, zcela určitě nebude me pochybovat o tom, že dnem 23. září jsme se definitivně rozloučili s létem a vstoupili do pestré barevné podzimní putování. Budeme-li touto cestou kráčet coby poutníci a věřící, pak nejbližším zastavením nám byl bezesporu svátek sv. Václava, syna knížete Vratislava I. a Draho-míry, zavražděného bratrem Boleslavem, dnes nejen oslava patrona Země české ve Staré Boleslavi, ale také novodobého Dne české státnosti. Můžeme připomenout i sv. Františka z Assisi, sv. Terezií z Avily, ochránce archanděla sv. Rafaela či jiná jména z církevního kalendáře. Pomineme-li zcela záměrně první dva dny listopadové, již další den nám připomene sv. Huberta, původně dvořana francého krále, později kněze a biskupa, patrona myslivců. A ten jakoby nám pomyslně zatroubil své myslivecké halali, poslední leče před dosti rychle blížícím se bílým koněm sv. Martina a následným adventem.

Rozhodně mne neviňte z toho, že bych zapomněl na Sedmero bolestí Panny Marie. A vůbec na podtržení měsíce října, který je ověnčen jejím růžencem. Právě poslední pondělky jsou vyhrazeny pro poutníky z Čech k cestám na slovenské Kysucko do Turzovky s výstupem na horu Živčák, kde se 1. června roku 1958 lesníkovi Matúšu Lašutovi zjevila Matka Boží.

Já sám jsem toto místo navštívil ještě v dobách tvrdě normalizačního socialismu (r. 1978), když jsem si v rámci konané podnikové porady „odskočil“ z polední přestávky z Podvysoké, vláčkem dojel do Turzovky a ponořen jen do vlastního nitra, spěšným krokem dorazil až k místu zjevení, v té době označenému jen malým křížkem, obrázkem na stromě a několika kytičkami. Ano, vyrazilo mi to dech a klesl jsem na kolena. O to více jsem si přál se na toto místo vrátit.

Po neuskutečněné cestě do Medžugorie tomu sama náhoda (?) popřála. Malý letáček na dveřích kostelíka sv. Prokopa na Starém Městě nám sdělil, že hosinská farnost zve k poutní cestě na Turzovku a Svatý Hostýn ve dnech 24.-25. října. I přes zdravotní komplikace nebylo o čem dlouze uvažovat. Jedeme. Všechny starosti vklá-

dáme do bolestného růžence.

Farní společenství z Hosína (zasvěcení sv. Petra a Pavla) netřeba dlouze představovat. Pod organizačním vedením ing. Heleny Timrové a za duchovního doprovodu P. Bohuslava Richtera se dvacítká poutníků po nedělní bohoslužbě (s dalšími zastávkami pro nástup v Č. Budějovicích a Rudolfově) vydala na cestu.

Bystřice pod Hostýnem vítala dešťovými kapkami a padajícím soumrakem. Bohužel, jak bylo veřejnosti oznámeno, mariánská svatyně postavená ve výšce 735 m n. m. je od poloviny října pro stavební práce na celé zimní období uzavřena...

Po ubytování a dobré večeři se poutníci s nedělním dnem rozloučili v tichém usebrání v kapli jednoho z ubytovacích domů. V poutní bazilice Nanebevzetí Panny Marie je nad hlavním oltářem socha Panny Marie s Ježíškem, z jeho rukou vycházejí blesky na tábor Tatarů. Tito nájezdníci ve 13. století ohrožovali Evropu a v roce 1241 vpadli také na Moravu, kde vraždili a drancovali. Podle starobylého podání tyto blesky zapálily ležení nájezdníků a tak byli zdejší lidé zachráněni. I přes včasnou snídani a brzký ranní odjezd se vzhledem k husté mlze (příliš slabý výraz) a trvajícím dešti podařilo přejet pomezí na Bum-bálce a dorazit do Turzovky se zpožděním, kdy základní skupina již stoupala dosti obtížným terénem vzhůru. Nezbylo než roztáhnout deštníky, obléci pláštěnky, nasadit čepice, letmo pozdravit sochu Panny Marie stojící na břehu mírně kлокotající říčky Kysuce s prosbou o pomoc a se stejnými obtížemi zdolávat rozmáčený, blátivý a klouzavý terén. Po celou cestu výstupu dešť neustal, postupně se mísil se sněhovými vločkami, a nahore ostře štipajícím větrem.

Na velké mýtině hory dnes stojí velká kaple s upraveným prostranstvím a nutnými hospodářskými budovami (zpovědní objekt, prodejna, sociální zařízení). V blízkém okolí je několik pramenů léčivé vody. Žilinský biskup Mons. Tomáš

Galis dne 18. září 2008 vyhlásil horu Živčáková (farnost Korňa) ve smyslu kanonického práva za mariánské poutní místo a místo modlitby.

O uzdravující moci zde pramenící vody se už přesvědčilo mnoho poutníků. Co o ní řekla Panna Maria, zaznamenal Karel Židlický: „*Lidé chtějí recept, jak vodu užívat. Ale to není lék pro nemocné, jak jej předepisují lékaři. Můžeš ji vypít celé litry, a nic se nezmění, a naopak stačí jedna malá kapka a i nejtěžší neduh může být vyléčen. Je za prvé třeba velké víry a soustředění. Před požitím této vody je nutná modlitba, hlavně svatého růžence, křížem vyznat svou víru a vzývat nebeskou Matku. Do jejích rukou vložit své bolesti a naděje, celou svou důvěru. Pak může mít voda správný účinek. Zacelí rány těla i duše...*“ (1971).

Od 11 hodin se v kapli konala mše svatá s velmi dlouhou promluvou k poutníkům, kteří statečně vzdorovali nepřízní počasí, choulili se v přístřešku a jen těžce se jim poklekalo před křížem po svatém přijímání. Zima, zima a znovu zima, usebrání až do nitra duše, vděk i nevděk, porozumění i nechápání... to vše přinášíme jako poutníci a klademe do Tvé náruče, Matko. Prosíme Tě, vyslyš nás...

Po mši svaté modlitba svatého růžence, společná i osobní adorace, naplnění nádob vodou s vírou každého poutníka. Matko, prosíme Tě, pochop nás. Jdeme, klopýtáme, chybujeme. Přesto jsme přišli i přes tu nepřízeň počasí a obtížnost terénu. Vedla jsi nás do své náruče. Děkuje Ti, doprovod nás domů a neopouštěj nás. Snad se ještě znovu vrátíme.

Sestup na parkoviště, cesta bahništěm staveniště, neboť na vzdálenějším prostranství se na druhé straně hory, nad obcí Korňa staví nový chrám. I o něm dříve Matka řekla, že zde bude jednou stát. Tak i pro něj vyprošujeme požehnání. Ať není jen holou zdí.

Turzovská Madono, oroduj za nás.

František Růžička, Č. Budějovice

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Poutní zájezd na Turzovku

V úterý 29. 8. 2010, na svátek sv. Václava, jsme uskutečnili zájezd na Turzovku, poutní místo na pomezí Oravy, Moravy a Slezska. Vypravilo se 50 poutníků, dospělých, důchodců, ale nechýběla ani mládež, a to i s různými speciálními potřebami.

Vyjížděli jsme ve 2.15 hod. z Klokot, ve 2.45 hod. z Pacova a ve 3.15 hod. z Pelhřimova. Cesta to byla náročná, protože většina z nás večer vůbec neusnula, a trvala déle, než jsme předpokládali. Na dálnici totiž byl dost velký provoz, přšelo, a také jsme přes půl hodiny čekali na hranicích. Pout' jsme zahájili modlitbou, poprosili o ochranu anděla strážného, a tak jsme celou cestu všichni dobře zvládli. Měli jsme s sebou nachystané různé modlitby a čtení, ale protože panu řidiči někdo urazil batohem mikrofon, modlili jsme se většinou každý jen potichu a čtení si pak ráno za světla dle zájmu poutníci rozebrali a přečetli. Trochu jsme si oživilí příběh lesního dělníka Matúše Lašuty, který měl před 52 lety na těchto místech mimořádná zjevení. Sám o tom napsal:

„1. června 1958 jsem měl službu jako lesník na hoře Okružla u Turzovky. Vystupoval jsem na Okružlou a na místě, které se jmenuje Živčák, jsem se zastavil. U lesního chodníčku na borovici visel obraz Matky Boží Ustavičné pomoci. Poklekl jsem trochu dál od obrazu. Modlil jsem se narychlo Otčenáš a Zdrávas, ale modlitbu jsem nedokončil, protože na konci Zdrávasu jsem náhle nalevo od obrazu zahlédl záblesk. Podíval jsem se tím směrem a užasl. Ve vzdálenosti asi 12 m jsem ve výšce zhruba dvou metrů nad zemí, jako by na malém návrší, uviděl sochu Panny Marie Lurdské. Byla vysoká přes dva metry, oblečená do bílého roucha přepásaného modrou stuhou, s hlavy jí splýval dlouhý závoj. Ruce měla sepnuté a na levé jí visel dlouhý růženec. Tvář měla mírně oválnou, běloučkou. Vypadala jako šestnáctiletá nebo sedmnáctiletá dívka. Uviděl jsem květinový záhon, takové krásné bílé květiny, jaké jsem ještě nikdy v životě nespatriil. Socha P. Marie stála uprostřed na jejich nejvyšším místě. Slabý závan větříku od východu jemně poodvával závoj a na levé straně hlavy jsem uviděl kadeř světle kaštanových vlasů. Pochopil jsem, že to není socha, ale živá bytost, stojící na obláčku z lehounké mlhy. Paní, která se doposud dívala před sebe na východ, se nyní pronikavě zadívala na mě a usmála se. Postupně začala celá postava ožívat a krásnět. Nabývala stále větší a vznešenější nádheru. Její oděv zjasněl, až zářil jako sníh na slunci. Závoj se lesknul a jiskřil jako posetý diamanty. Celý Její zjev působil tak majestátně a mocně, že se před ním muselo všechno sklonit k zemi. Paní zvedla pravou ruku a ukazovákem mi začala dávat pokyny. Ukázala na místo, kde visel obrazek. Místo něj jsem postřehl obraz zeměkoule, nebo spíš plošně znázorněnou mapu světa. Pod ní jsem uviděl černou tabulku. Když jsem něčemu nerozuměl, zjevílo se na ní vysvětlení jakoby ve formě filmových titulků. Pak jsem viděl sedm obrazů se třemi barvami. Modrá barva označovala vodu, zelená barva, jejímž symbolickým významem bylo dobro, hory, žlutá barva

značila roviny a jejím symbolickým významem bylo zlo. Z dalších obrazů bylo zřejmé, že když se rozšíří zlo, přijdou také jeho důsledky, pohromy a katastrofy. Na posledním obraze bylo vidět, jak by vypadala Země, kdyby se lidé obrátili a žili podle Božích přikázání – všude rozkvétá a požehnaní.“

Potom Matúš Lašut spatřil Krista v bílém rouchu a červeném plášti s křížem v rukou. Ze srdce mu šlehal paprsky, z nichž ho jeden zasáhl. Pak na tři hodiny ztratil vědomí. „Těto mimořádné chvíle jsem pochopil, že mám napravit své tři hlavní nedostatky - modlit se růženec, často přijímat svátosti a mít přátelství ke všem lidem...“

Nyní po zjevení jsem cítil mohutný příliv víry. Především jsem se musel smířit s lidmi, se kterými jsem se zneprátelel. Radši bych se tomu vyhnul, ale cítil jsem, že to musím udělat. Po návratu z hory jsem ještě večer, tak řečeno proti své vůli, šel odprošovat všechny tyto lidi v Turzovce a okolí. Trvalo mi to až do noci. Všichni byli překvapení, někteří se smáli, jiní si mysleli, že jsem se zbláznil. Druhý den ráno jsem šel ke sv. zpovědi a sv. přijímání. Od té doby mě přestaly trápit všechny dosavadní nemoci, a to především úporný kašel, který mě roky sužoval a o němž lékaři usoudili, že je nevyléčitelný. Někteří jej dokonce považovali za příznak rakoviny plic. Naposledy, už posedmé jsem viděl Pannu Marii na tomto místě 14. srpna 1958. Stála vysoko nad stromy, ozářená sluncem, nevýslovně vznešená a krásná. Předtím to bylo 7. a 21. června, 17. a 21. července.“

Matúš Lašut letos v srpnu zemřel. Mnozí z našich poutníků s ním v dřívějších letech mluvili nebo si o něm přečetli, že už v září 1958 byl zatčen a nastalo u něj období zkoušek věrnosti ve víře. Byly to výslechy, desetiměsíční pobyt na psychiatrické léčebně v tzv. „ochranném léčení“ (tj. ve vazbě),

kdy podstupoval vyšetřování estébáků i různých hypnotizérů, dostával elektrošoky i chemické preparáty, které ho měly zbavit „bludných představ“ nebo z něj měly vymámit doznání, že si vše vymyslel. Všechny neskutečné útrapy přežil přes svou poměrně slabou zdravotní kondici nezlozmen. Domů se vrátil s těžce poškozeným zrakem a jen několika zuby.

Jeho zatčením, jak jsme se dozvěděli, mimořádné události neskončily. Jeho soused Juraj Kavalek měl tři noci po sobě sen, kdy se mu zjevila Matka Boží a žádala, aby se odebral na Živčák a našel tam pramen. Teprve po třetím snu vzal motyku a šel na horu. Panna Maria ho nasměrovala na místo, kde vytryskla voda, jakmile tam tříkrát motykou kopl. Dnes jsou na Živčáku čtyři prameny: U srdce Panny Marie, U Božského srdce, U Panny Marie Lurdské a tzv. „Oční“ pramen. Existují stovky svědeckých výpovědí o mimořádných uzdraveních touto vodou. Sám kardinál Tomášek se o této vodě mnohokrát vyjádřil: „Když přijdu ke Svatému otci, jeho první otázka je: Co Turzovka? A druhá zní: Donesl jsi mi vodu z Turzovky?“ Dočetli jsme se také, že když na Turzovce vzniklo poutní místo, komunistické moci se to nelíbilo, a nechala lokalitu několikrát zničit. Po jedné takové akci došlo k dalšímu údajnému zázraku.

Když se místní žena pokusila vytáhnout z ohně hořící svatý obrázek, opět před ní stanula Panna Maria. Většina obrazu sice shořela, ale zachovala se právě jen postava Bohorodičky, která na něm byla znázorněna. Podobným zázrakem vznikla také jedna ze soch na místě zjevení, kterou ze dřeva vyřezal ostravský horník Alois Lašák. Sám to vysvětloval zázračnou pomocí Panny Marie, protože nikdy před tím nic podobného nedělal. Po příjezdu do vesnice Matúše Lašuty se naše

Pokračování na 20. straně.

Pokračování z 19. strany.

poutní skupina rozdělila. Ti nejstarší a více nemocní pokračovali v cestě autobusem až na kopec. A my mladší, zdraví nebo méně nemocní jsme spolu s další velkou skupinou ze Slovenska šli na kopec pěšky po cestě, kterou chodíval Matúš Lašut. Duchovně nás vedl P. Jaroslav Stříž z Křešic u Litoměřic, který se stal knězem ještě před revolucí po svém zázračném uzdravení z rakoviny. Celou cestu jsme se modlili růžencem, křížovou cestu a modlitby prokládali písněmi.

Na místě zjevení jsme se účastnili k našemu překvapení české mše svaté (počítali jsme se slovenskou), jejímž hlavním koncelebrantem byl P. Stříž. I když, jak sám řekl, s tím nepočítal, svou promluvou o sv. Václavu nás velice zaujal. Z tváře mu vyzařoval pokoj, dojetí a vděčnost. Jistě za své uzdravení vděčí Bohu, a také přimluvě Panny Marie, proto se tak obětuje a na toto posvátné místo, o kterém se říká, že zde Panna Maria ukazuje lidem cestu k pravému štěstí, pokoji a zdraví a především ke spase pokáním, odložením svých chyb v činech i myšlenkách, často jezdí a svými modlitbami chce přivádět na přimluvu Panny Marie lidi k Bohu a vyprosit pro ně a pro celý svět pozhřebání.

Po mši sv. jsme měli ještě chvíli příležitost k modlitbě, k meditaci v kapli nebo v nádherné přírodě, kde na každého doléhal zvláštní pokoj. Jako bychom slyšeli slova ještě nedávno žijícího Matúše Lašuty: „*Zjevení je výstraha pro celý svět, že Pán Bůh chce jiné lidi... Na Boha se nemusíme dívat dalekohledem ani přes nějaké zvětšovací sklo. Boha musíme najít skrze dobré a citlivé srdce.*“ Pozvedali jsme oči k Matce Boží a prosili ji o přimluvu za své osobní úmysly, o přimluvu za Boží pozhřebání a milosrdenství pro své farnosti a celý svět, ve kterém se stále více šíří zlo a hříchy.

Cestou k autobusu jsme si načerpali vodu z očišťujících a ducha povznášejících pramenů, které zde byly po zjevení vykopány.

Po obědění, při kterém se nám vybavila Ježíšova výzva „*Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte...*“ jsme už moc času neměli. Autobus nás už měl odvézt na Svatý Hostýn na mši sv. a večeřadlo Panny Marie. Mši sv. jsme nestihli (zdrželi jsme se čištěním zablácených bot a čekáním na dvě paní, které šly pro vodu až k nejvzdálenějšímu Očnímu prameni a podle pokynů tam napsaných ještě vykonaly před napuštěním vody krátkou pobožnost...). I když nám to bylo trochu líto, odpustili jsme jim. Vždyť to večeřadlo stálo za to. Spojení i s ostatními věřícími jsme v něm pod duchovním vedením P. Stříže a pod ochranou Panny Marie prožívali společné modlitby, duchovní a mariánské písně, a to většinou v pohybu. Večeřadlo bylo zakončeno společným svátostným pozhřebáním od P. Stříže, po kterém nám ještě pozhřebal každému jednotlivě zvlášť.

Posilnění pro nesení svých těžkostí, s pokojem v duši a s důvěrou v mocnou přimluvu královny Turzovky za naše úmysly jsme už za setmění odcházeli na autobus a odjížděli do svých domovů. Tuto náročnou cestu zvládli i ti nejstarší a nemocní díky velkému množství duševních a duchovních sil, které zde načerpali.

Kéž by nám všem byla Panna Maria, která je veliká, protože svým „*Staň se*“ vše svěčila Bohu, příkladem, že i my máme říkat Bohu své ano na každodenním životě.

Za poutníky Marie Simandlová

10. výročí úmrtí Pavla Sepekovského (24. 9. 2000)

25. září 2010

Provází nás drobný déšť: dnes nás Šumava nepřivítala září podzimních barev, ale to nám pomáhá obrátit srdce přímo k podstatě, bez patosu a dlouhých sentimentálních vzpomínek, bez rétorických cvičení, soustředěné pohledy zpod zmoklých kapucí, prostota poutníků, kteří se potkávají na cestě.

Déšť není vytrvalý až otravný, tvoří spíš jemný závoj, pod kterým se s velkou prostotou a zdrženlivostí shromáždilo asi patnáct lidí, aby na jednom z míst, která jsou jejich paměti nejdražší, zanechali znamení, k němuž se budou moci každý rok vracet.

Překvapuje mne různorodost přítomných, jak se liší svými vztahy, životními příběhy, někteří až dodnes jeden druhému neznámí a přece okamžitě si důvěrně blízcí, znamení toho, jak Pavel přijímal a miloval lidi bez předpojatosti, bez jakýchkoliv predsudků. Již samotné dnešní setkání mladých i starších, příbuzných a sousedů, dávných přátel, těch, kdo ho poznali ještě jako děti, i těch, kdo se s ním ani osobně nesetkali, je plodem velkého srdce přítele, který nechtěl ostatní k sobě poutat, ale nabídnout se jim jako společník na svobodné a radostné cestě k vlastnímu určení.

Pavel Sepekovský 1926-2000 – Na památku přítele s velkým a svobodným srdcem. Pár slov napsaných českých a italsky je vyjádřením mnoha přátelství, která byla díky jeho životu navázána.

Svobodným, protože nám vždy, nekompromisně a neformálně svědčil o tom, že vnější okolnosti, jakkoli obtížné, nemohou nikdy potlačit touhy srdce. A velkým, protože křesťanské přátelství, které žil, uznání přítomnosti Tajemství ve svém životě, nestavěné na odív, ale projevující se v konkrétních činech, bylo nevyčerpatelným zdrojem naděje, otevřenosti srdce k přijímání bez jakýchkoliv omezení. Abychom připomněli vroucnost přátelství, které nám dal prožít, usazujeme toto malé znamení poblíž chalupy, ve které byl Pavel tolikrát naším hostitelem, pod břízkami na Volešku, na kousku ráje, který je pro mnohé z nás tak důvěrně blízký, vděční za tento dar a sjednocení v krátké modlitbě.

Dáváme si slib, že se sem za rok vrátíme a osadíme zde poblíž také lavičku, aby každý, kdo sem zavítá nebo se sem vrátí, se zde mohl na chvíli zastavit a najít klid.

Zde, pod širým nebem, byla plánována také zádušní mše, ale vzhledem k nepřízní počasí jsme s vděčností přijali nabídku slavit ji pod rozlehlým přístřeškem penzionu našich přátel v Petrovicích. Pavlovy tóny varhan nám trochu chybějí, ale utěšujeme se myšlenkou, že nyní doprovázejí andělský chór.

Pak se ještě zastavíme na teplý oběd (ten nemohl chybět), společně si vychutnáváme výborné, takřka domácí jídlo v místním hostinci.

Po návštěvě u Pavlova hrobu ozdobeného čerstvými květinami (nad umělými by se zděsil) se loučíme s úmyslem a s nadějí, že se uvidíme příští rok, v sobotu 24. září 2011 na stejném místě.

Omlouvám se všem, kdo se již letos chtěli zúčastnit a nedostali zprávu včas. Přeji všem, abychom se sešli za rok znovu, ne kvůli nostalgickým vzpomínkám, ale abychom poděkovali za všechny dary, které nám život přinese, především za přátelství mezi námi.

Marco Annoni

PS: S Pavlem jsem sdílel v bratrském přátelství církve a především prostřednictvím charismatu hnutí Comunione e Liberazione určité etapy životního příběhu, který má své tajemné kořeny právě v jeho neúnavné touze po přátelství. Příběhu, který se neuzavřel, neboť se stále obnovuje prostřednictvím neočekávaných a překvapivých setkání se stejnou pravdivostí, kterou Pavel tušil, a se stejnou krásou, o které nám vždy svědčil.

VIKARIÁTNÍ KATECHETICKÉ
STŘEDISKO TÁBOR,
ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST
TÁBOR-KLOKOTY,
a MISIONÁŘI OBLÁTI PANNY
MARIE NEPOSKVRNĚNÉ

srdečně zvou na

VÁNOČNÍ DÍLNU
v sobotu 18. prosince 2010

Dílna se bude konat v poutním domě
Emauzy, Tábor-Klokoty
od 9 hod., konec dle zájmu dětí

Společně budeme tvořit:
ozdoby na stromček
vánoční dekorace
práníčka a mnoho dalšího...

S sebou přezůvky

Po skončení dílny bude uspořádán
malý trh výrobků, jehož výtěžek
bude odeslán
P. Güntheru Ecklbauerovi, OMI
do Pákistánu.

Bližší informace:
Vikariátní katechetické středisko,
tř. 9. května 868, Tábor
Marcela Samcová,
tel. 381 239 064 (večer)
nebo 603 331 002.

Jan Sokol v Sušici

Sušická pobočka České křesťanské akademie pozvala 1. října 2010 prof. Jana Sokola. Dopoledne přednášel studentům místního gymnázia a večer široké veřejnosti. Téma přednášky bylo: **Mrav, morálka a etika**. Zde jsou některé jeho myšlenky:

Mrav, morálka a etika souvisí se svobodou člověka. Člověk má určitou možnost volby. Svoboda neznámá, že si každý může dělat to, co chce. Dodržování určitých pravidel člověka neomezují, ale dodává mu svobodu.

Každý se v životě něčím řídí. Od dětství jsme vychováni podle určitých pravidel, děti se tomu v určitém věku brání, ale postupně zjistí, že je to užitečné. Automatismus mravů nám ulehčuje život a nemusíme o všem přemýšlet. Některé skutečnosti si uvědomíme, až když se jiný člověk chová jinak. Například v ČR je zvykem po příchodu do obchodu pozdravit, v USA se nezdraví. **Myšlenka Sokrata - chovám se odlišně, poněvadž jsem pochopil, že je to tak správně.**

Myšlenky z Bible: nepřidávejte se k většině, pokud páchá ničemnost. I kdyby všichni kradli, ty nepokradeš. Desatero je pomůcka k rozpoznání ničemností, je to text určený k naučení zpaměti. Jsou to krátké rozkazovací věty, které mluví ke každé osobě zvlášť.

Každá společnost je závislá na menšině spravedlivých. Právo je vymahatelné, nikdo se neptá na názor odsouzeného. Právo nemůže nahradit morálku. Soudní cestou je potřeba prokazovat úmysl a to je velmi obtížné. Lež je společensky nebezpečná, ale těžko stíhatelná. Společnost spoléhá na to, že většina lidí nelže a nekrade, jen občas někdo to poruší. Právo morálku podporuje, ale nemůže ji nahradit. Tam, kde se lidé znají, vyvíjejí vzájemně tlak k dodržování morálky.

Adam Smith: Aby člověk byl spravedlivý, stačilo by, aby nic nedělal.

Do konce 19. století byly životopisy svatých vzorem, pozitivním příkladem, aby lidé viděli, co je možné dokázat. Dnes chybí dětem i dospělým pozitivní vzory. Když se objeví kladný hrdina, je potřeba ho očernit, aby nevyčouhal. Člověk se nestane mravním pouze vtouláním zákazů do hlavy. Musí nejprve určité zásady sám přijmout a vědět, proč je má dodržovat.

Moc je schopnost prosadit vůli i proti vůli jiných. Politik nemůže jednat a mluvit sám za sebe. Musí se chovat tak, aby ho znovu lidé zvolili. Volby nejsou k tomu, aby byli zvoleni ti nejlepší, ale aby byli odvoláni ti nejhorší.

Myšlenka sv. Tomáše Akvinského: Dobro se šíří více než zlo. Tuto myšlenku by měli nejvíce šířit křesťané, kteří to mají v popisu práce. Islám není terorismus, i když je přísný, tvrdý a uzavřený dialogu. Vyznavači islámu mají mnohem pevnější morální zásady, než většina křesťanů. Evropané mají malou odvahu k šíření hodnot. Duchovno se neudělá samo.

V demokracii můžeme otevřeně říkat své názory, toho bychom měli více využívat k šíření dobra. Křesťané v ČR jsou zvyklí žít své křesťanství v soukromí, bojí se někdy doslova vystrčit nos. Člověk se spíše obrátí, když vidí světélko na konci tunelu, než když dostane přes hlavu a má strach. Sv. Pavel se také neobrátil, poněvadž spadl z koně, ale proto, že k němu promluvil Ježíš. *Připravil: J. N.*

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Halík Tomáš - Divadlo pro anděly

V souboru 15 esejů autor dále rozvíjí svou filozofii dialogu víry a nevíry. Autor se ptá, co vlastně rozlišuje život věřících a nevěřících a zda i věřící nemohou chápat víru jako hypotézu, kterou musí neustále ověřovat vlastním životem. Ke knize je připojeno CD se čtením z knihy.

Nakl. Lidové noviny, váz., 257 s., 379 Kč + CD
Hejtná Markéta (ed.) - Betlémská flétna a jiné vánoční příběhy

Vánoční příběhy různých autorů z různých dob a koutů světa spojuje romantické kouzlo Vánoc, v jejichž čase se všechny příběhy odehrávají. *Karmelitánské nakl., brož., 67 s., 99 Kč*

Le Fort Gertruda - Poslední na popravišti a jiné novely

Protestantsky vychovaná autorka (1876-1971) před svým 50. rokem konvertovala ke katolicismu. Byla vyznamenána mnoha literárními ocenění a navržena i na Nobelovu cenu Setkala se i s Editou Steinovou a přijala od ní pojetí ženy jako strážkyně života.

Karmelitánské nakl., váz., 125 s., 179 Kč

Martin Eduard - Schody do ráje

Knížka přináší svědectví řady lidí o tom, že andělé tento svět neopustili, jsou mezi námi i v tuto chvíli, přicházejí, aby nás provázeli na všech našich cestách.

Karmelitánské nakl., brož., 135 s., 139 Kč

Newman J. H. - I pokus se počítá

Příklad kard. Newmana jako poctivého myslitele, teologa, pastýře a muže hlubokého duchovního života vyzdvihl papež Benedikt XVI. v září 2010, když jej během své návštěvy Velké Británie prohlásil za blahoslaveného. Z bohatého díla autora předkládáme výběr zamyšlení, úryvků z kázání a meditací, které mohou inspirovat i křesťany 21. století.

Karmelitánské nakl., brož., 87 s., 119 Kč

Otec Jeroným - Možnosti a melodie

Autor, mnich z kláštera Sept-Fons, předkládá syntézu svého života, zkušenosti a duchovní nauky. Jeho rady a varování, prostoupené srdečností a dobrotou, jsou určeny především řeholníkům, ale nejen jim. Opatství Sept-Fons mu vděčí za svůj současný rozkvět a za založení kláštera v Novém Dvoře.

Triáda, brož., 120 s., 196 Kč

Sendler Egon - Ikony Krista

Autor předkládá přehled různých ikonografických typů, které se vztahují k Božímu Synu. Vrací se tak k historii liturgických svátků a předkládá způsob, kterým je umění ikon interpretuje v paralelním pohledu s křesťanským uměním Západu.

Karmelitánské nakl., váz., 340 s., 450 Kč

Vácha Marek Orko - Kéž bych pod hvězdami dobře odtančil svůj tanec

Kéž bych svůj život zde, nebe a hvězdy, květiny a motýly vnímal jako zázrak, něco nesamozřejmého, co by nemuselo být. Kéž bych příběh Země včlenil do svého osobního příběhu. Kéž bych pod hvězdami dobře odtančil svůj tanec.

Cesta, váz., 200 s., 268 Kč

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Marek Adamczuk, OMI, výpomocný duchovní v Táboře-Klokotech, byl od 1. 9. 2010 na dobu pěti let jmenován diecézním ředitelem Papežských misijních děl a biskupským delegátem pro misie.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. ThLic. František Hranáč, Stříbrné Hory, oslaví 2. 11. 2010 šedesáté narozeniny.

K tomuto životnímu jubileu upřímně blahopřejeme. -acebb-

Od února 1949 do r. 1954 bylo vybudováno v malém Československu kromě velkých věznic pro politické vězně i více než sto táborů nucených prací. Branami těchto ostudných táborů prošlo přes 210 tisíc našich občanů, kteří do nich byli zařazeni bez soudů a bez možnosti obhajoby. Tyto rudé koncentráky byly, stejně jako ty nacistické, obehnané ostnatými dráty, v noci osvětlené světlomety a střezené ozbrojenci SNB a smečkou cvičených vlčáků... V naší vlasti se stalo obětí komunistického režimu 262 popravených, tisíce umučených v lágrech, desetitisíce žalářovaných a statisíce jinak perzekvovaných...

Česká křesťanská akademie
a MěO KDU-ČSL Vodňany

zvou u příležitosti státního svátku
- Dne boje za svobodu a demokracii -

ke vzpomínkovému aktu
u památníku
**OBĚTEM KOMUNISTICKÉ
ZVŮLE**

středa 17. listopadu
od 11 hod.

v parku u kulturního domu
ve Vodňanech

Přípravy dětí na svátosti

Přípravy dětí na svátosti (křest, svátost smíření, první svaté přijímání) začínají v úterý **30. listopadu 2010** od 15.00 do 15.50 hod. **ve farním sále na Děkanství u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích** (vchod z Hroznové ulice).

Více informací obdržíte v kanceláři na Děkanství u sv. Mikuláše nebo na telefonním čísle: 721 933 754.

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také **České Budějovice**, konkrétně salesiánská **farnost sv. Vojtěcha** v městské části Čtyři Dvory. Mše sv. jsou z tohoto kostela přenášeny **každý pátek v 18 hod.**, s výjimkou prvního pátku v měsíci.

* Nejen maminkám na mateřské dovolené je věnován úterní **Kafemlýnek**, který se roztáhne v obvyklém čase od 9.30.

23. 11. se opět po roce uskuteční setkání maminek před adventem. 30. 11. bude centrem naší pozornosti Středisko rané péče Tamtam. Více o něm prozradí redaktorka olomouckého studia Radim, Radka Rozkocová. 7. 12. se seznámíme s projektem Vzdělávání a artismus. A 14. 12. se můžete společně s námi vypravit se do světa knih, které příznivě probouzejí dětskou fantazii. Zavzpomínáme na pohádky, jež byly součástí našeho dětství, a nabídneme informace o titulech, které by mohly vhodně zaujmout dnešní děti.

* Pravidelně v úterý od 16.00 se obracíme k našim nejmenším posluchačům v pestrém pořadu, zvaném **Barvínek**. 20. 11. se vydáme „Koněspřezkou do Lince“. Spolu s ředitelem Jihočeského muzea Pavlem Šafrem představíme železnici, která v historii spojila rakouský Linec s Českými Budějovicemi. Na 23. 11. je připraven listopadový magazín Barvínku. Seznámíme se s novým CD pro děti, zavítáme do hlubin Vesmíru a znovu podnikneme výlet po krásách České republiky. 30. 11. se podíváme „Co je to v rohlíku?“ a zjistíme, že „Přece Kašpárek!“ Mnoho zajímavého o kabaretu Kašpárek v rohlíku nám prozradí jeden z jeho hlavních tvůrců, Ondřej Pečenka.

* **Všimli jsme si** – to je pořad, který nabízí reakce na aktuální témata, rozhovory a debaty u kulatého stolu. Naladíte ho vždy pátek od 16 hod. 3. 12. se dozvíte, jak vypadá modlitba bratří karmelitánů.

* Každý pátek v 16.55 vám přinášíme zprávy ze světa vážné hudby v rámci týdeníku **Oktáva**. 19. 11. vám přiblížíme komorní soubor Petrof piano trio. 26. 11. se můžete vydat na mimořádné vydání z pražského studia Kristian. 3. 12. přineseme pozvánku na koncert Michely Jančářkové a Bratislavského chlapeckého sboru. 10. 12. vás čeká tradiční předvánoční telefonická soutěž o pěkné ceny, a to v živém vysílání z brněnského studia Gabriel.

* Na **Koncert duchovní či vážné hudby** vás zveme v neděli ve 20.30. 21. 11. bude duchovně laděný koncert rozdělený do dvou částí. V první si poslechneme skladby Johana Sebastiana Bacha oslavující Krista Krále. Ve druhé pozdravíme dílem Josepha Haydn

na patronku hudebníků, svatou Cecílii, jejíž svátek si připomeneme následující pondělí. V prvním adventním večeru s datem 28. 11. zalistujeme Starým zákonem. Všimneme si izraelského krále Saula a jeho nástupce Davida. Nebudeme si o nich čist, ale zaposloucháme se do oratoria Georga Friedricha Händela, s názvem „Saul“. V předvečer svátku svatého Mikuláše, tedy 5. 12. dáme prostor vynikajícím českým i světovým zpěvákům – Magdaleně Kožené, Zdeně Kloubové, Brigitte Fassbaender, Dagmar Peckové, a Ilaně Davidson. V jejich podání zazní světské vokální skladby – komorní i symfonické.

* Ve čtvrtek 18. 11. ve 22 hod. zachytíte **regionální pořad** z ostravského studia Hedvika. Redaktor Antonín Žolnerčík pozval k mikrofonu P. Bogdana Stepiena, duchovního správce farnosti Ostrava-Privoz, aby se ho zeptal, jak žijí paulini z Čenstochové.

* **2. část rozhovoru** s P. Augustinem Gazdou uvedeme v úterý 22. 11. ve 22 hod. Převor benediktinského opatství v Rajhradě se ohlédne zpět za svou cestou k benediktinům. Zavzpomíná na počátky povolání a období noviciátu, který prožil v Itálii. Pořad připravuje Petr Pošpil z redakce jihočeského studia Jan. -kb-

17. listopad 2010

Den boje za svobodu a demokracii

Klášteřínský kostel na Piaristickém nám.
v Českých Budějovicích

9.00 Umění a svoboda

Promítání filmu The Plastic People of the Universe (režie Jana Chytilová) a následná diskuze v rámci středoškolského projektu společnosti Člověk v tísni „Příběhy bezpráví“ (organizují studenti Gymnázia Česká)

14.00 O smyslu českých dějin

Diskuzní setkání nad knihou Erazima Koháka „Domov a dálava“
hosté prof. Erazim Kohák
a prof. Karel Skalický

18.00 Mše při svíčkách

Mši v klášterním kostele Obětování P. Marie slouží **P. Michal Pulec z Vimperka**;
následuje setkání u kávy a čaje
(organizují studenti Jihočeské univerzity).

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST ŽIHOBCE

všechny srdečně zve na

Slavnost znovuotevření kostela Proměnění Páně v Žihobcích

sobota 20. listopadu 2010
v 10 hod.

NAKLADATELSTVÍ PAULINKY nabízí

V nakladatelství Paulinky vychází nová publikace P. Jana Balíka:

„Jan Pavel II. v dialogu s mladými.“

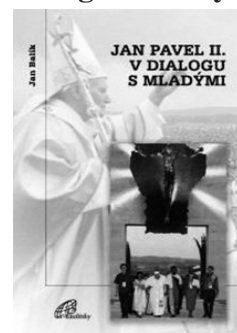
Doc. Max Kašparů o knize říká, že autor v ní spojuje dvě roviny: dějepisně-biografickou a pastorační. P. Balík v knize analyzuje osobnost Jana Pavla II. z nejrůznějších pohledů, zejména se však zaměřuje na obsah a formu pastorační péče tohoto papeže o mládež. Postupně představuje světové dny mládeže, formuluje základní principy jeho vztahu k mladým lidem, zabývá se jeho přínosem pro pastorační mládeže a pro vznik diecézní pastorační mládeže.

Max Kašparů v doslovu knihy uvádí, že text umožňuje poznat, že papež Jan Pavel II. „pojal mladé lidi do otcovského trojúhelníku, kde jednou jeho stranou byla empatie, druhou akceptace a třetí autentičnost. A navíc byl tento rovnostřanný trojúhelník vopsaný kružnicí, kterou byla papežova láska k mladým lidem.“

Knihy bude vhodným pomocníkem jak pro ty, kteří se zabývají studiem osobnosti ctihodného Jana Pavla II., tak pro všechny, kteří se věnují práci s mládeží. Kromě toho, jak v úvodu knihy připomíná Mons. Ladislav Hučko, je kniha aktuální i proto, že vychází v době, kdy se připravuje XXVI. světový den mládeže, který se bude v srpnu 2011 slavit v Madridu.

Knihy má 160 stran a cena u knihkupců je 180 Kč.

P. ThLic. Jan Balík stál u zrodu Arcidiecézního centra života mládeže – Nazaret a byl jedenáct let zodpovědný za pastorační mládeže v pražské arcidiecézi. Působil též jako tiskový mluvčí a ředitel Sekce pro mládež České biskupské konference. V současné době je farářem ve farnosti Praha - Strašnice. Je členem tvůrčího týmu časopisu *IN!* a je autorem řady knih pro mládež a mnoha publikací o pastorační mládeže.

Antonio Samorè

Antonio Samorè se narodil 4. prosince 1905 v malé vesničce Bardi, ležící v provincii Parma. Otec byl komunálním úředníkem a matka se věnovala domácnosti a výchově dvou dětí.

Jako malý chlapec začal Antonio ministrovat s ostatními kamarády, ale jeho zbožnost neunikla pozornosti místního faráře, který ho roku 1916 doporučil a podpořil při vstupu do „Malého semináře“ v diecézi Piacenza. Během těchto let v něm postupně dozrávalo duchovní povolání a tak v říjnu 1921 začal studovat teologii v Piacenze na jedné z nejvýznamnějších institucí „Collegio Alberoni“, odkud mj. vyšla celá řada dalších vynikajících církevních hodnostářů (kardinálové Agostino Casaroli, Silvio Oddi, Oppilio Rossi a Luigi Poggi). V červnu 1928 byl vysvěcen na kněze a následující tři roky působil jako kaplan ve farnosti San Savino. Zároveň však pokračoval ve studiu teologie a tak dosáhl v roce 1929 doktorátu obhájením disertační práce, která se týkala „Petrova primátu“, což do jisté míry předurčilo i jeho další kněžské směřování.

Když byl na počátku r. 1932 rektor semináře v Piacenze požádán vatikánským Státním sekretariátem, aby doporučil vhodného kněze jako sekretáře pro nuncia v Litvě, bez váhání tehdy určil P. Antonia Samorè. Tak se stalo, že ještě v červnu téhož roku Samorè odcestoval do Litvy, kde setrval celých šest let. Nebyl to tehdy běžný postup, protože na dráhu diplomata se nikdy předtím nepřipravoval, avšak byl to postup pochopitelný, protože po skončení 1. světové války navázal Apoštolský stolec diplomatické vztahy s nečekaně velkým počtem tzv. „nových států“, přičemž chyběl dostatek profesionálních diplomatů. Během šestiletého období byl Samorè jmenován „monsignorem“ a poté i sekretářem nunciatury; hlavně se velmi dobře dokázal zorientovat a pohybovat v politicky nesnadné situaci. Jeho mimořádným přínosem bylo uznání teologické fakulty ze strany státu a zřízení „Katolické univerzity v Kaunasu“ (Kovno).

Po ukončení diplomatické mise v Litvě byl poslán r. 1938 do švýcarského Bernu, kde zůstal jen několik měsíců, protože byl povolán mons. Tardiniem do Říma, aby pracoval přímo na Státním sekretariátu. Během tohoto období, tedy v letech 1938-47, byl spolupracovníkem kard. E. Pacelliho (byl zvolen papežem 2. března 1939 jako Pius XII.), ale i mons. G. B. Montiniho (byl zvolen papežem 21. června 1963 jako Pavel VI.). Nezůstával pouhým úředníkem, ale vypomáhal také v římských farnostech a zároveň vykonával funkci kaplana v římské věznici „Regina Coeli“.

Roku 1947 byl mons. Samorè vyslán do Washingtonu, kde zůstal tři roky - do chvíle, kdy byl na jaře 1950 jmenován titulárním arcibisku-

pem. Na biskupa byl vysvěcen 16. dubna 1950 v bazilice „Santa Maria sopra Minerva“ v Římě. Jako nuncius působil nejprve v jihoamerické Kolumbii, kde se podílel na organizování pomoci lidem postiženým zemětřesením. Živý zájem o dění v Latinské Americe mu zůstal až do konce života. Byl sice povolán zpět do Říma, kde se stal r. 1953 sekretářem (tehdy) „Kongregace pro mimořádné církevní záležitosti“, avšak stále s velkou pozorností k předchozímu působišti. Jeho rukama prošly desítky konkordátů a smluv mezi Svatým stolicem a různými státy (Dominikánská republika 1953, Španělsko 1953, Argentina 1957, Bolívie 1957 atd.). V r. 1959 předsedal ve Washingtonu „Celoamerické konferenci pro podporu křesťanské solidarity s chudými“, podobně jako v r. 1961 v Buenos Aires.

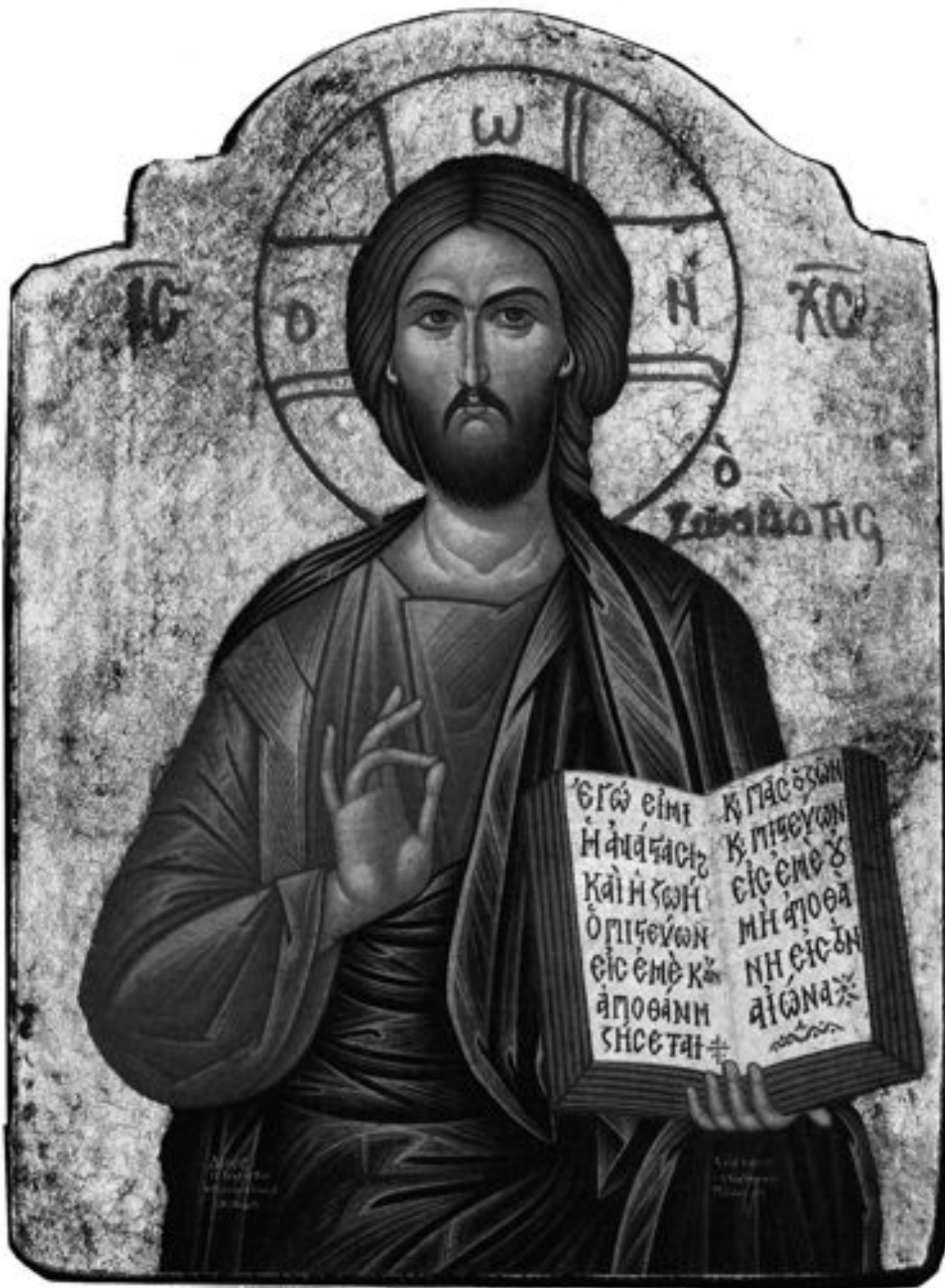
Konání a průběh II. vatikánského koncilu byl pro něj potvrzením a upevněním těch myšlenek, které se týkaly právě církve sloužící a chudé, jak je prezentoval známý a vynikající dominikánský teolog Yves Congar a další. Není divu, že právě mons. Samorè stanul v čele nově zřízené „Papežské komise pro Latinskou Ameriku“. Jak je známo, církev v době koncilu se projevila také jako církev dialogu. V r. 1966 se podařilo intenzivním jednáním uzavřít dohodu a navázat diplomatické styky mezi Vatikánem a Jugoslávií, což byl první stát z tehdejších zemí za „železnou oponou“. Zasluhu na tomto úspěchu měl opět mons. Samorè a jeho kolega mons. Casaroli. Snad i proto se papež Pavel VI. rozhodl jmenovat 26. června 1967 mons. Samorè členem kardinálského kolegia. Následujícího roku se stal prefektem „Kongregace pro svátosti a liturgii“ a od roku 1974 zastával úřad „knihovníka a archiváře svaté církve římské“.

Za zmínku stojí i poslední diplomatická mise, kterou kard. Samorè vykonával. V r. 1979, v důsledku napětí a hrozícího válečného konfliktu mezi Argentinou a Chile kvůli ostrovům v průlivu Beagle, ho papež Jan Pavel II. jmenoval osobním vyslancem a vyjednavatelem mezi těmito dvěma jihoamerickými státy. Během čtyř následujících let vynaložil již starý kardinál veškeré úsilí k tomu, aby nedošlo k válce. Celá politická záležitost byla šťastně uzavřena koncem r. 1984 a v květnu 1985 byla slavnostně podepsána mírová dohoda přímo ve Vatikánu. Při té příležitosti se otevřeně a s velkým uznáním mluvilo o mimořádném osobním přínosu kardinála-diplomata, který se však onoho slavnostního aktu nedožil. Zemřel totiž 3. února 1983 v Římě a pohřben byl v karmelitánském klášteře ve Vetralle, vedle svého velkého učitele a přítele kardinála Tardiniho.

Zdeněk Mareš

Zahájení 2. vatikánského koncilu (ilustrační foto)

Můj Otče, odevzdávám se ti, učiníš se mnou, co se ti zalíbí. Ať se mnou učiníš cokoli, děkuji ti za to. Jsem připraven na všechno, všechno přijímám. Nepřeji si nic jiného, než aby se tvoje vůle vyplnila na mne, na všech tvých tvorech, můj Bože.

Odevzdávám svou duši do tvých rukou. Dávám ti ji, můj Bože s celou láskou svého srdce, protože tě miluji a protože je potřebou mé lásky dát se, odevzdat se do tvých rukou bez míry - s nekonečnou důvěrou, protože jsi můj Otec.

(Charles de Foucauld)